

Convenant duurzaamheid biomassa

Jaarrapportage 2020

Committed to the Environment

Convenant duurzaamheid biomassa

Jaarrapportage 2020

Dit rapport is geschreven door:

Anouk van Grinsven, Cor Leguijt, Reinier van der Veen, Emiel van den Toorn

Delft, CE Delft, mei 2021

Publicatienummer: 21.200453.073

Biomassa / Duurzaamheid / Criteria / Convenanten / Evaluatie

Opdrachtgever: DBC

Alle openbare publicaties van CE Delft zijn verkrijgbaar via www.ce.nl

Meer informatie over de studie is te verkrijgen bij de projectleider Anouk van Grinsven (CE Delft)

© copyright, CE Delft, Delft

CE Delft

Committed to the Environment

CE Delft draagt met onafhankelijk onderzoek en advies bij aan een duurzame samenleving. Wij zijn toonaangevend op het gebied van energie, transport en grondstoffen. Met onze kennis van techniek, beleid en economie helpen we overheden, NGO's en bedrijven structurele veranderingen te realiseren. Al 40 jaar werken betrokken en kundige medewerkers bij CE Delft om dit waar te maken.

Inhoud

	Samenvatting	4
1	Introductie	7
	1.1 Convenant Duurzaamheid Biomassa	7
	1.2 Duurzaamheidseisen in het Convenant	7
	1.3 Ambitiepad en stimuleringsprogramma	7
	1.4 Rapportage en monitoring	8
	1.5 Mededingingsregels	9
	1.6 Wijzigingen ten opzichte van de jaarrapportage 2019	9
	1.7 Opbouw van deze rapportage	9
2	Biomassa-inzet	11
	2.1 Introductie tot het Convenant	11
	2.2 Aanpak	11
	2.3 Inzet naar hoeveelheid	11
	2.4 Inzet naar type biomassa	12
	2.5 Inzet naar categorie biomassa	12
	2.6 Inzet naar herkomst	14
3	Duurzaamheid: wettelijke eisen	15
	3.1 Introductie tot het Convenant	15
	3.2 Aanpak/methodiek	18
	3.3 Broeikasgasemissie	18
	3.4 Bodembeheer	19
	3.5 Koolstof en verandering in landgebruik	19
	3.6 Duurzaam bosbeheer	20
	3.7 Handelsketensysteem	23
	3.8 Conclusie: Mate waarin aan de wettelijke duurzaamheidseisen is voldaan	25
4	Duurzaamheid: bovenwettelijke eisen	26
	4.1 Introductie tot het Convenant	26
	4.2 Aanpak	28
	4.3 Bewijslast/resultaatanalyse	28
	4.4 Conclusie: Mate waarin aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan	28
5	Stimuleringsprogramma	30
	5.1 Introductie tot het Convenant	30
	5.2 Aanpak/methodiek	31
	5.3 Resultaten uitvraag stimuleringsprogramma	31
	5.4 Conclusies met betrekking tot het Stimuleringsprogramma en mogelijke intensivering	33
6	Conclusies en aanbevelingen	34
	6.1 Conclusies	34

6.2 Aanbevelingen 35

Bronnen 36

A	Biomassacategorieën	37
B	Enquête energiebedrijven	38
C	Lijst met wettelijke eisen	48
D	Lijst met bovenwettelijke eisen	52
E	Enquête stimuleringsprogramma	56

Samenvatting

Introductie

In 2015 sloten energiebedrijven en milieuorganisaties het Convenant Duurzaamheid Biomassa (verder genoemd: het Convenant). In het Convenant hebben deze organisaties afspraken vastgelegd over de duurzaamheid van biomassa welke voor de bij- en meestook in kolencentrales in Nederland wordt ingezet. Het Convenant schrijft ook voor dat een onafhankelijke partij jaarlijks rapporteert over de geleverde inspanningen en bereikte resultaten. Deze rapportage beschrijft de geleverde inspanningen en bereikte resultaten over het jaar 2020 rond:

- inzet van biomassa;
- naleving van de duurzaamheidseisen;
- voortgang van het stimuleringsprogramma;
- realisatie van het groeipad.

Biomassa-inzet

In 2020 is in totaal 2.261.804 ton aan biomassa ingezet voor bij- en meestook in kolencentrales in Nederland. Dit is ruim 2,7 keer zoveel als in 2019 en komt overeen met ongeveer 18,6 PJ aan geleverde energie (elektriciteit plus warmte). De ingezette biomassa in 2020 bestaat voor 93,9% uit houtpellets. Van de totale inzet aan biomassa voor bij- en meestook in 2020 bestond 92 massaprocent uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5) en 8% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare (Categorie 2). Van de 8% Categorie 2-biomassa behoorde 89 procentpunt tot de subcategorie 'risicogebaseerde werkwijze'. De overige 11 procentpunt bestond uit gecontroleerde biomassa. In 2020 kwam het grootste deel van de biomassa uit Noord-Amerika (45%). Iets meer dan een derde was afkomstig uit de EU (36%). Daarnaast kwam nog 16% uit Europese landen die niet tot de EU behoren (inclusief Rusland), 2% uit Zuid-Amerika en 1% uit Azië.

Wettelijke duurzaamheidseisen

De wettelijke duurzaamheidseisen zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Ingezoomd op de verschillende categorieën van de wettelijke duurzaamheidseisen zijn de conclusies:

- De energiebedrijven hebben verificatieverklaringen aangeleverd, waaruit blijkt dat alle energiebedrijven aan Eis 1.1 met betrekking tot de reductie van **broeikasgasemissies** hebben voldaan.
- De wettelijke duurzaamheidseisen met betrekking tot **bodembeheer** waren in 2020 niet relevant doordat er geen inzet van biomassacategorieën 3 en 4 (reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen) plaatsvond.
- **Koolstof en verandering in landgebruik en duurzaam bosbeheer:** In 2020 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot koolstof en verandering in landgebruik aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor koolstof en verandering van landgebruik zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 2-biomassa, oftewel op 8% van de in 2020 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, op de overige 92% van de in 2020 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

- **Handelsketensysteem:** In 2020 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot het handelsketensysteem aangetoond door middel van de volgende certificeringsschema's: SBP, GGL, Better Biomass en ISCC. De wettelijke eisen voor het handelsketensysteem zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op alle biomassa die in 2020 is gebruikt voor bij- en meestook.

Uitgezonderd Eis 1.1 (met betrekking tot broeikasgasemissiereductie, die alleen maar achteraf via verificatie aangetoond kan worden), is de rol van verificatie bij het aantonen van de andere wettelijke duurzaamheidseisen minimaal en werd verificatie alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

100 procentpunt van de Categorie 2-biomassa (oftewel 8% van de totale biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen wanneer de lijn van de bevindingen van de geschillencommissie wordt gevolgd en aldus de interim-regeling wordt toegepast.

Realisatie van het groeipad naar FSC of gelijkwaardige certificering op perceelniveau

Als er biomassa wordt gebruikt afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) buiten Noord-Amerika of de Europese Unie, geldt FSC- of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer.¹ Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine bospercelen (< 500 ha) uit de Europese Unie geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering op perceelniveau voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, mag, conform de groeipaden in het Convenant, nog voor een deel certificering op pellet mill-niveau met een risico-gebaseerde benadering gebruikt worden. Het minimum-ingroeipad en ambitiepad gelden alleen voor de Categorie 2-biomassa (8% van het totaal) en niet voor Categorie 5-biomassa (92% van het totaal).

Volgens de interpretatie van de Convenantstekst zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020, volgens de aangeleverde informatie, niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van de Categorie 2-biomassa voor 0 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond.

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 89 procentpunt van de Categorie 2-biomassa met de risico-gebaseerde aanpak is aangetoond hetgeen boven de gestelde 60% van het minimum-ingroeipad ligt. De energiebedrijven hebben aangegeven dat het voor hen niet werkbaar is om twee systemen (SDE+ en Convenant) naast elkaar te hanteren en er onvoldoende gecertificeerde biomassa op perceelniveau beschikbaar is.

Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad en de interpretatie van de energiebedrijven volgen waarbij de risico-gebaseerde aanpak meetelt voor het groeipad, is de conclusie dat de afspraken voor het groeipad door beide bedrijven, behalve voor de Chain of Custody-eisen, ook voor de bovenwettelijke eisen zijn nagekomen, omdat de 79,6% (18,2+61,4%) boven het minimum-ingroeipad uitkomt.

¹ Inclusief de vier lidstaten van EFTA die aan de Europese Unie zijn verbonden

Echter wanneer we de lijn van de geschillencommissie toepassen (met betrekking tot de interimregeling) en daarnaast de interpretatie van de Convenantstekst gevolgd wordt dat alleen certificering op perceelniveau meetelt, heeft één bedrijf het groeipad gerealiseerd en blijkt van het andere bedrijf uit de aangeleverde informatie niet eenduidig dat het groeipad gerealiseerd is.

Stimuleringsprogramma

In 2020 is het stimuleringsprogramma voor het certificeren van kleine bospercelen in het zuidoosten van de Verenigde Staten voortgezet. Het aantal gecertificeerde kleine boseigenaren steeg van 355 tot 548, met een bijbehorende groei van het gecertificeerd bosareaal van 44.170 naar 57.195 hectare. Daarnaast is het contract met de American Forest Foundation (AFF) in opdracht van de stichting Dutch Biomass Certification (DBC) gestart. AFF heeft de opdracht gekregen om invulling te geven aan het stimuleringsprogramma in de periode 2019-2023. Dit betreft specifiek het betrekken en certificeren van kleine boseigenaren, groepsmanagementcertificering en gebruik van goedgekeurde duurzaamheidschema's. Net als in 2019 lijkt intensivering van het programma ons niet zinvol, aangezien het stimuleringsprogramma volgens de uitgezette lijn wordt uitgevoerd en verschillende externe partijen deze processen evalueren. Ook wijkt de geografische herkomst van de in 2020 gebruikte Categorie 2-biomassa af van het beeld ten tijde van ondertekening van het Convenant. Mogelijk verandert dit echter nog in de komende jaren.

Data

De data in deze rapportage is aangeleverd door de energiebedrijven en stichting Dutch Biomass Certification (DBC). De energiebedrijven hebben vertrouwelijke detaildata aangeleverd op leveringsniveau. Wegens mededingingsregels zijn die in deze rapportage geaggregeerd weergegeven, en gebruiken we om dezelfde reden soms kwalitatieve bewoordingen (zoals 'het overgrote deel') in plaats van precieze cijfers.

1 Introductie

1.1 Convenant Duurzaamheid Biomassa

In 2015 ondertekenden energiebedrijven en NGO's het Convenant duurzame biomassa (hierna 'Convenant') als onderdeel van het Energieakkoord uit 2013. Daarmee draagt het Convenant bij aan de realisatie van de 14%-doelstelling voor de productie van hernieuwbare energie in 2020 en 16% in 2023. Het Convenant bevat afspraken over de duurzaamheidseisen aan biomassa ingezet binnen de stimulering van bij- en meestook in Nederland, zoals later vormgegeven in de SDE+-regeling. Binnen het Energieakkoord is afgesproken dat de bijdrage van bij- en meestook van gesubsidieerde biomassa aan de productie van hernieuwbare energie maximaal 25 PJ/jaar mag bedragen.

De Convenantpartijen c.q. hun huidige rechtsopvolgers zijn: Energie-Nederland, de energiebedrijven (RWE Generation NL BV en RWE Eemshaven Holding II BV, Power Plant Rotterdam BV (ONYX POWER), Uniper Benelux Holding N.V.) en Nederlandse milieuorganisaties (Stichting Greenpeace Nederland, Stichting Natuur & Milieu, Stichting het Wereld Natuur Fonds, Vereniging Milieudefensie, Stichting de Natuur en Milieufederaties).

1.2 Duurzaamheidseisen in het Convenant

De duurzaamheidseisen in het Convenant hebben betrekking op duurzaam bosbeheer, broeikasgasemissies, koolstofschuld, indirect landgebruik, bodemkwaliteit, naleving van wetgeving en Chain of Custody (CoC). Deze criteria zijn wettelijk verankerd in de 'Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen'. Niet alle criteria zijn op alle biomassacategorieën van toepassing. Bijlage A geeft een overzicht van de definities van de biomassacategorieën. Het Convenant schrijft voor dat de criteria op het gebied van duurzaam bosbeheer aangetoond worden middels certificering op FSC-niveau of gelijkwaardig voor biomassacategorieën 1 en 2.² Dit betekent dat het hout gecertificeerd is op perceelniveau en niet op het niveau van de pellet mill. Voor de andere eisen geldt dat certificering de voorkeur heeft, hoewel verificatie ook is toegestaan als certificering nog niet mogelijk is. Dit punt was onderdeel van de geschillenprocedure.

Het Convenant maakt in de bijlagen onderscheid naar eisen die in de SDE zijn opgenomen, in deze rapportage aangeduid met wettelijke duurzaamheidseisen en 'overeengekomen criteria die niet passen bij een wettelijke verankering'. Deze laatste criteria worden in deze rapportage aangeduid met bovenwettelijke eisen. Deze bovenwettelijke criteria bestaan voornamelijk uit sociale criteria en hebben onder andere betrekking op eigendomsrechten en competitie om lokale hulpbronnen.

1.3 Ambitiepad en stimuleringsprogramma

Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) uit de Europese Unie geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, bijvoorbeeld door

² Categorieën zoals vastgelegd in Tabel 1 van Bijlage A van het Convenant: Houtige biomassa afkomstig uit kleine en grote bosbeheereenheden.

beperkte beschikbaarheid, zijn Artikelen 2, 3 en 4 van toepassing waarin groeipaden beschreven worden om tot 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen.

Tabel 1 - Minimum-ingroeipad en ambitiepad voor certificering van kleine bosbeheereenheden (< 500 ha) voor Biomassacategorie 1 en 2

Pad	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Ambitie	10%	20%	40%	70%	100%	100%	100%	100%
Minimum	10%	20%	40%	50%	60%	80%	90%	100%

Het ambitiepad schrijft voor dat de 100% vanaf 1 januari 2020 gerealiseerd moet zijn. Het minimum-ingroeipad gaat uit van 100% vanaf 1 januari 2023. Tot die tijd is certificering op pellet mill-niveau met een risico-gebaseerde benadering voor een deel toegestaan, waarbij dat deel elk jaar kleiner wordt in percentage van het totaal. Het groeipad geldt voor elk energiebedrijf afzonderlijk, waarbij de energiebedrijven al het mogelijke moeten doen om de paden te realiseren en beide paden dus een inspanningsverplichting betreffen.

Ter bevordering van de certificering van kleine boseigenaren bevat het Convenant ook afspraken over de oprichting van een stimuleringsprogramma om de ingroeipaden te kunnen realiseren. De energiebedrijven hebben invulling aan dit programma gegeven via de activiteiten van de stichting Dutch Biomass Certification (DBC).

1.4 Rapportage en monitoring

Het Convenant kent ook bepalingen over de rapportage en monitoring met betrekking tot de vorderingen en naleving van de gemaakte afspraken. Artikel 6 en Artikel 7 verlangen dat een onafhankelijke partij jaarlijks een monitoringsrapportage opstelt. Met deze rapportage geeft CE Delft, als onafhankelijke partij, invulling aan deze verplichtingen.

Artikel 6 - Onafhankelijke partij

1. Partijen wijzen gezamenlijk een onafhankelijk derde partij aan die uitvoering gaat geven aan monitoring en rapportage zoals beschreven bij Artikelen 7 en 8.
2. De onafhankelijk derde partij kan daarbij met toestemming van de Convenantpartijen andere partijen betrekken indien nodig.
3. De energiebedrijven en de rechtspersoon zoals bedoeld in Artikel 9 zullen aan de onafhankelijke partij de informatie verschaffen die deze partij nodig heeft om de monitoring en rapportage uit te voeren die in Artikel 7 is omschreven.
4. Het verschaffen van inzicht aan de onafhankelijke derde over het contracteren van biomassa van kleine boseigenaren vraagt om medewerking van de leveranciers van biomassa, waarmee energiebedrijven op hun beurt contracten hebben gesloten. Energiebedrijven zullen deze medewerking middels bedoelde contracten of via andere aantoonbare, schriftelijke overeenkomsten of afspraken zeker stellen bij hun leveranciers.
5. Energiebedrijven tonen aan de onafhankelijke partij aan hoe zij 100% FSC halen in de jaren dat dit verplicht is voor de SDE+-beschikking alsmede welke maatregelen zij hebben genomen om te voldoen aan de inspanningen zoals verwoord in de ambitie van Artikel 3, respectievelijk het minimum-ingroeipad van Artikel 4. Daartoe bieden zij de onafhankelijk derde inzage in contracten en andere relevante, schriftelijke overeenkomsten of afspraken die zij met biomassaleveranciers hebben gesloten.
6. De kosten van de onafhankelijke partij worden betaald door de stichting zoals bedoeld in Artikel 9.

Artikel 7 - Monitoring en rapportage

1. De onafhankelijke partij rapporteert jaarlijks in de maand maart aan de partijen van het Convenant en aan de voorzitter van de Borgingscommissie van het Energieakkoord over de geleverde inspanningen en bereikte resultaten. De rapportage is waar relevant en toelaatbaar binnen mededingingsregels zowel per bedrijf als op sectorniveau en bevat ten minste de volgende opgave:...

1.5 Mededingingsregels

Artikel 7 van het Convenant stelt: ‘De rapportage is waar relevant en toelaatbaar binnen mededingingsregels zowel per bedrijf als op sectorniveau en bevat ten minste de volgende opgave:...’ Deze passage is van invloed op het detailniveau van deze rapportage. Uitwisseling van informatie kan leiden tot onwenselijk inzicht in elkaars bedrijfsstrategie en tot verminderde concurrentie. Het detailniveau is bepaald aan de hand van de herleidbaarheid van de data naar individuele bedrijven enerzijds en de actualiteit van de data anderzijds. Gezien de verschillen tussen de energiebedrijven concluderen wij, net als in de vorige jaarrapportage, dat de informatie snel herleidbaar is, ook bij het presenteren van sommige data op sectorniveau. Dit wordt versterkt door het feit dat het aantal bedrijven waar in 2020 bij- en meestook van biomassa plaatsvond beperkt was tot twee, terwijl een minimum van 3 tot 5 bedrijven wordt aangeraden.³ Doordat de data niet ouder is dan één jaar gaat het over actuele data.

De energiebedrijven hebben vertrouwelijke detaildata aangeleverd op leveringsniveau. Wegens de bovengenoemde mededingingsregels zijn die in deze rapportage geaggregeerd weergegeven, en gebruiken we om dezelfde reden soms kwalitatieve bewoordingen (zoals ‘het overgrote deel’) in plaats van precieze cijfers.

De NGO’s hebben aangegeven zich niet te kunnen vinden in het gehanteerde aggregatieniveau in dit rapport wat betreft herkomst van de biomassa. Zij zijn van mening dat de tekst van het Convenant verlangt dat de herkomst in ieder geval op landenniveau wordt gerapporteerd en dat het gehanteerde aggregatieniveau niet transparant genoeg is.

1.6 Wijzigingen ten opzichte van de jaarrapportage 2019

In de jaarrapportage over 2019 is ook een midterm-evaluatie opgenomen, waarbij uitspraken zijn gedaan over de haalbaarheid van het minimum groeipad en het ambitiepad. Deze midterm-evaluatie wordt in deze rapportage niet opnieuw uitgevoerd, omdat deze niet jaarlijks is voorzien. Wel wordt aandacht besteed aan de huidige stand van zaken van het groeipad.

1.7 Opbouw van deze rapportage

Deze rapportage is als volgt opgebouwd:

- Hoofdstuk 2: beschrijft de eigenschappen van de biomassa ingezet in het kader van de Convenantafspraken.
- Hoofdstuk 3: geeft inzicht in de naleving van de wettelijke duurzaamheidseisen.

³ <https://www.maverick-law.com/nl/blogs/pas-op-met-uitwisseling-van-informatie-laatste-ontwikkelingen-tips.html>

- Hoofdstuk 4: geeft een uiteenzetting van hoe energiebedrijven naar hun mening⁴ de naleving van de bovenwettelijke eisen inzichtelijk maken.
- Hoofdstuk 5: beschrijft de voortgang van het Stimuleringsprogramma.
- Hoofdstuk 6: sluit vervolgens af met conclusies en aanbevelingen.

Hoewel het Convenant over één pakket aan duurzaamheidsafspraken gaat, worden de wettelijke duurzaamheidseisen en bovenwettelijke eisen behandeld in aparte hoofdstukken. Reden hiervoor is het verschil in wettelijke verankering.

Elk hoofdstuk start met een introductie tot de relevante bepalingen uit het Convenant gevolgd door een beschrijving van de aanpak. Ook lichten we de interpretatie van de Convenantpartijen toe. Vervolgens volgen een beschouwing en analyse van de verkregen data en conclusies over de mate waarin door de partijen voldaan is aan de bepalingen.

De toetsing in deze rapportage vindt plaats op de in het Convenant vastgelegde afspraken. Voor de wettelijke duurzaamheidseisen wordt hierbij getoetst op de duurzaamheidseisen, zoals vastgelegd in de wet, en niet op de bovenwettelijke eisen, zoals verwoord in het Convenant. Verdere nieuwe inzichten en nieuwe besluitvorming sinds het verschijnen van het Convenant worden aan het begin van een hoofdstuk toegelicht en besproken in relatie tot de interpretatie van de Convenantpartijen.

⁴ Er is nog geen overstemming tussen de Convenantpartijen over hoe naleving van de bovenwettelijke eisen kan worden aangetoond.

2 Biomassa-inzet

2.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 7 van het Convenant stelt allereerst dat de rapportage inzicht moet verschaffen in verschillende kenmerken van de biomassa-inzet. Deze kenmerken worden in dit hoofdstuk besproken.

Artikel 7 - Monitoring en rapportage

‘Een overzicht van percentage, het volume, de aard en de herkomst (naar land) van de biomassa die is gebruikt, waarbij onderscheid wordt gemaakt naar de categorieën zoals omschreven in Bijlage B.

Daarbij wordt ook aangegeven het gerealiseerde percentage en het volume biomassa waarvan duurzaam bosbeheer is aangetoond op perceelniveau en op het niveau van de pellet mill. Ook wordt gerapporteerd van welke certificeringssystemen gebruik is gemaakt.’

2.2 Aanpak

De kenmerken van de biomassa waren onderdeel van de vragenlijst aan de energiebedrijven, zoals opgenomen in Bijlage B en betroffen:

- naam/code levering;
- hoeveelheid (ton);
- aard van de biomassa;
- land van herkomst.

Deze velden werden per biomassacategorie uitgevraagd. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld.

De informatie, die in dit hoofdstuk wordt getoond, gaat om de informatie die is aangeleverd voor de wettelijke eisen. De indeling van de Categorie 2-biomassa ligt voor de bovenwettelijke eisen anders, omdat niet in dezelfde mate gebruik is gemaakt van de risico-gebaseerde aanpak (zie Hoofdstuk 4).

2.3 Inzet naar hoeveelheid

In 2020 is in totaal 2.261.804 ton aan biomassa ingezet voor bij- en meestook door de energiebedrijven van het Convenant. Dit is 2,7 keer zoveel als in 2019 en komt overeen met ongeveer 18,6 PJ aan biomassa-inzet (geleverde energie). In het Energieakkoord uit 2013 is afgesproken dat de stimulering van biomassa in kolencentrales, oftewel de inzet van gesubsidieerde biomassa, niet groter is dan 25 PJ aan hernieuwbare energie. De som van de elektriciteits- en warmteproductie uit de mee- en bijgestookte biomassa in 2020 bedroeg dus 74% van het maximum van 25 PJ.

Er hebben 384 leveringen van gesubsidieerde biomassa voor bij- en meestook plaatsgevonden in 2020. De leveringen betreffen administratieve leveringen (geleverde biomassahoeveelheden met hetzelfde land van herkomst, dezelfde biomassacategorie, etc.). Een administratieve levering kan bestaan uit meerdere fysieke leveringen. In dit rapport wordt met ‘levering’ een administratieve levering bedoeld. De omvang van de gemiddelde levering in 2020 was 5.890 ton. Zie Tabel 2.

Tabel 2 - Totale hoeveelheid geleverde biomassa voor bij- en meestook in kolencentrales aan Nederlandse energiebedrijven in 2020

Variabele	Hoeveelheid
Totaal geleverde biomassa in 2020 (ton)	2.261.804
Geleverde energie in elektriciteit en warmte(PJ)	18,6
Percentage ten opzichte van 25 PJ	74%
Aantal leveringen	384
Minimale levering (ton)	0,131
Maximale levering (ton)	57.225
Gemiddelde levering (ton)	5.890

2.4 Inzet naar type biomassa

De geleverde en gebruikte biomassa in 2020 voor bij- en meestook bestaat hoofdzakelijk (93,9%) uit houtpellets. Dit kunnen zowel pellets zijn van hout uit bossen (biomassa-categorie 2) als pellets van resten van de houtverwerkingsindustrie of houtafval (biomassacategorie 5). Het overige betrof diermeel (2,5%), bagasse (1,8%), bleekarde (1,0%) en biopropan (0,8%).

Tabel 3 laat de resultaten met betrekking tot het type biomassa (aard van de biomassa) zien.

Tabel 3 - Aard van de geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2020

Aard van de biomassa	Hoeveelheid (ton)
Pellets	2.124.321 (93,9%)
Diermeel	57.225 (2,5%)
Bagasse	40.149 (1,8%)
Bleekarde	22.271 (1,0%)
Biopropan	17.839 (0,8%)
Totaal	2.261.804

2.5 Inzet naar categorie biomassa

Van de totale inzet aan biomassa voor bij- en meestook in 2020 bestond 92 massaprocent uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5) en 8% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare (Categorie 2). De hoeveelheden en percentages zijn gepresenteerd in Tabel 4 en Figuur 1. Deze verhoudingen wijken af van de verhoudingen in 2019: toen bestond 60% uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5), 38% uit Categorie 2-biomassa en 2% uit Categorie 1-biomassa.

Van de Categorie 2-biomassa was 89% afkomstig uit kleine beseenheden van de subcategorie 'risico-gebaseerde werkwijze.' Dit is een werkwijze waarmee kleinschalige bosbeheereenheden (< 500 ha) in een specifieke regio geen individuele certificering of verificatie hoeven te ondergaan om aan te tonen dat de criteria voor duurzaam bosbeheer zijn nageleefd. De biomassaproductent (gewoonlijk een pellet mill) beschikt over

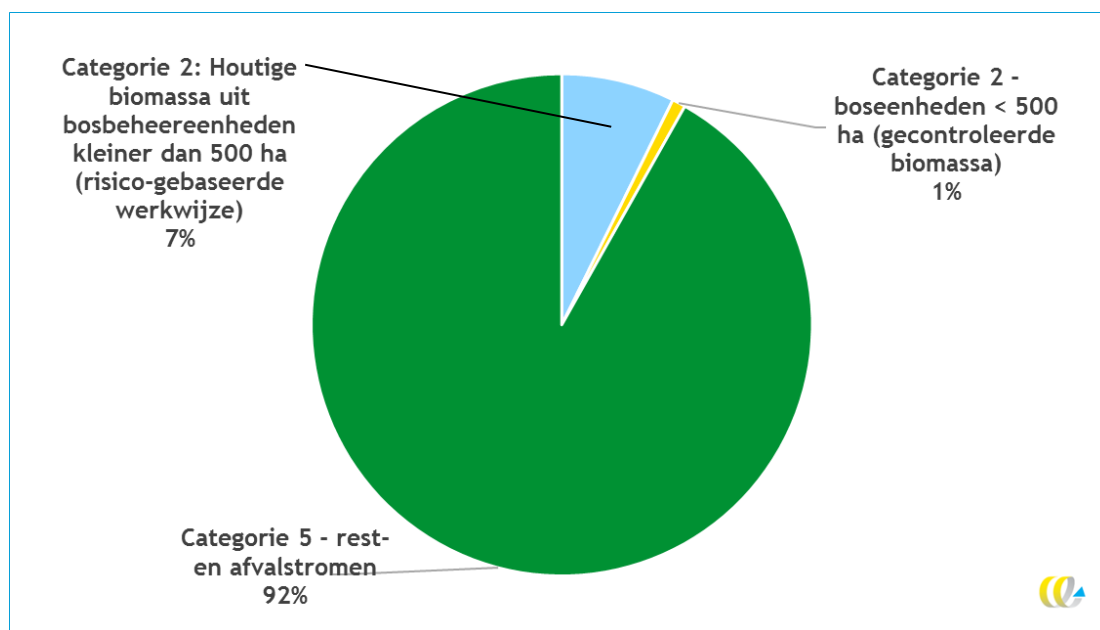
bewijsmateriaal waaruit blijkt dat voor elk van de criteria voor duurzaam bosbeheer het (gemitigeerde resterende) risico 'laag' is.

De overige 11% van de Categorie 2-biomassa was afkomstig uit kleine bosenheden voor gecontroleerde biomassa. Gecontroleerde biomassa bestaat uit biomassa Categorie 1 of 2 die voldoet aan de Criteria 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1 en 7.3 (zie Bijlage C). Voor gecontroleerde biomassa kan naleving worden aangetoond door de marktpartij die de biomassa van de bosbeheereenheid koopt op grond van een regionale risico-gebaseerde werkwijze.

Tabel 4 - Hoeveelheden geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2020

Biomassacategorie	Hoeveelheid (ton)	Massapercentage
Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 ha	-	-
Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 ha (gecontroleerde biomassa)	-	-
Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau)	-	-
Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (risico-gebaseerde werkwijze)	160.837	7,1%
Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (gecontroleerde biomassa)	18.993	0,8%
Categorie 3: Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	-	-
Categorie 4: Agrarische reststromen	-	-
Categorie 5: Biogene rest- en afvalstromen	2.081.974	92,0%
Totaal	2.261.804	100%

Figuur 1 - Aandeel biomassacategorieën in geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2020 (percentages zijn afgerond)

2.6 Inzet naar herkomst

Tabel 5 geeft inzicht in de herkomst van de biomassa in 2020. De herkomst heeft hier betrekking op het land van herkomst waar de biomassa vandaan komt en niet op het land van verwerking.

In 2020 kwam het grootste aandeel van de biomassa uit Noord-Amerika (45%). Iets meer dan een derde was afkomstig uit de EU (36%). Daarnaast kwam nog 16% uit Europese landen die niet tot de EU behoren (inclusief Rusland), 2% uit Zuid-Amerika en 1% uit Azië.

Deze verdeling verschilt sterk met die voor het rapportagejaar 2019: toen kwam 66% van de biomassa uit de EU en 18% uit Noord-Amerika.

Tabel 5 - Herkomst van de biomassa per regio in geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2020

	Hoeveelheid biomassa (ton)	Aandeel (%)
Europa (EU)	809.309	36%
Europa (niet-EU)	370.000	16%
Noord-Amerika	1.007.872	45%
Zuid-Amerika	40.149	2%
Azië	34.474	1%

Zoals eerder vermeld, hebben de NGO's aangegeven zich niet te kunnen vinden in het in dit rapport gehanteerde aggregatieniveau met betrekking tot de herkomst van de biomassa. Zij zijn van mening dat de tekst van het Convenant verlangt dat de herkomst in ieder geval op landenniveau wordt gerapporteerd en dat het gehanteerde aggregatieniveau niet transparant genoeg is.

3 Duurzaamheid: wettelijke eisen

3.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 1 van het Convenant beschrijft de duurzaamheidseisen waaraan de biomassa ingezet voor bij- en meestook aan moet voldoen. Ook wordt verwezen naar Artikel 7 met betrekking tot de jaarlijkse rapportage waarin staat hoe de energiebedrijven aan de afspraken over de duurzaamheidseisen (wettelijk en bovenwettelijk) voldoen. Dit hoofdstuk rapporteert over de mate waarin aan de wettelijke eisen is voldaan.

In het Convenant zijn de duurzaamheidseisen opgenomen in Bijlage A, maar hierna heeft nog een proces van wettelijke verankering plaatsgevonden. In deze rapportage gaan we daarom voor de duurzaamheidseisen uit van de criteria, zoals vastgelegd in de 'Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen' en zoals ook door RVO gebruikt wordt voor de toekenning van SDE+-subsidies. Een overzicht van de wettelijke eisen is opgenomen in Bijlage C.

Artikel 1 - Duurzaamheidseisen

1. Voor de inzet van biomassa gelden de inhoudelijke duurzaamheidseisen en de criteria voor duurzaam bosbeheer, koolstofschuld, indirect landgebruik en netto CO₂-reductie en de procescriteria voor Chain of Custody en Development, Application & Management, zoals vastgelegd in Bijlage A. De bijbehorende procescriteria voor Chain-of-Custody en Development, Application & Management worden afgemaakt volgens het proces beschreven in het volgende lid.
2. Bijlage A zal met het proces worden afgemaakt en overeengekomen zoals dat staat vermeld aan het begin van deze bijlage.
3. De energiebedrijven zullen in de jaarlijkse rapportage, zoals bedoeld in Artikel 7, aantonen dat het gebruik van biomassa voldoet aan de wettelijke eisen en aan alle tussen partijen in aanvulling op de wettelijke eisen overeengekomen eisen.
4. Het aantonen van de eisen ten aanzien van duurzaam bosbeheer gebeurt via certificering. Voor de overige eisen gaat de voorkeur uit naar certificering, maar kan ook verificatie worden gebruikt indien de markt nog niet voorziet in certificeringssystemen voor deze overige eisen.
Dit is uitgewerkt in Bijlage A.
5. Als er biomassa wordt gebruikt afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) buiten Noord-Amerika of de Europese Unie, geldt FSC- of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer.⁵
Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) uit de Europese Unie geldt waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit niet mogelijk is zijn de Artikelen 2, 3 en 4 van toepassing.

De Adviescommissie Duurzaamheid Biomassa voor Energietoepassingen (ADBE) adviseert de minister van EZK over de mate waarin certificeringsschema's het voldoen aan de wettelijke duurzaamheidseisen aantonen. Op basis van deze adviezen publiceert de RVO een overzicht van de goedgekeurde schema's en publiceert per schema een overzicht van welke eisen wel of niet worden afgedekt.

⁵ Overweging 5 van het Convenant stelt: '...Partijen het eens zijn dat aan de eisen voor duurzaam bosbeheer voldaan kan en moet worden via FSC of gelijkwaardige certificering en dat dat betekent certificering op perceelniveau en niet op pellet mill-niveau'

Welke duurzaamheidseisen van toepassing zijn, is ook afhankelijk van de biomassa-categorie. Dit is gepresenteerd in Tabel 6.

Tabel 6 - Geldende duurzaamheidseisen per biomassacategorie

Duurzaamheidseisen Categorie vaste biomassa	Broeikasgas- emissie	Bodem- beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen- systeem
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3, 5.1	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
4. Agrarische reststromen	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
5. Biogene rest- en afvalstromen	1.1				12.1–12.6, 13.1–13.3

Bron: Rijksoverheid, (2017).

Interim-regeling 2019

In 2019 was een interim-regeling (ook wel aangeduid met uitzonderingsregeling) van kracht. De minister van Economische Zaken en Klimaat (EZK) had met deze regeling – naast de op de RVO-website gepubliceerde schema's – aanvullende mogelijkheden opengesteld om de duurzaamheid van de biomassa aan te tonen als basis voor de SDE+-subsidie. Deze interim-regeling leidde ook tot een verschil van inzicht tussen de energiebedrijven en milieu-organisaties over de mate waarin deze regeling onderdeel was van de Convenantafspraken. Deze interim-regeling is echter niet meer van kracht in 2020, waarmee die discussie niet langer relevant is voor wettelijke duurzaamheidseisen. De geschillencommissie heeft wel haar bevindingen gedeeld over de relevantie van de interim-regeling voor de boven-wettelijke eisen (zie Paragraaf 4.1).

Certificering versus verificatie

De energiebedrijven en NGO's verschillen van mening over de rol van certificering en verificatie, met name over de vraag wanneer verificatie acceptabel is. De geschillencommissie stelt in haar bevindingen van 1 oktober 2020⁶ dat er sprake is van afspraken over een voorkeursvolgorde, maar dat de partijen nog van mening verschillen over de vraag wanneer certificering 'aantoonbaar en redelijkerwijs niet mogelijk is'. Volgens de commissie is het niet aan de commissie om daar nadere duidelijkheid over te geven. De commissie stelt daarom:

Geschilpunt 3⁷

'....Om in de praktijk vorm te geven aan de bedoelde voorkeursvolgorde meent de commissie – bij wijze van suggestie – dat afgesproken zou kunnen worden dat de energiebedrijven aan de onafhankelijke partij als bedoeld in art. 6 van het Convenant inzicht zullen verschaffen in de toepassing van de voorkeursvolgorde door ieder afzonderlijk bedrijf. Dat betekent dat gemotiveerd dient te worden waarom in een concrete situatie aankoop van op perceelniveau (FSC of vergelijkbaar) gecertificeerd hout aantoonbaar en redelijkerwijs niet mogelijk was en dat de aldus gemotiveerde beslissing om biomassa aan te kopen voor bij- en meestook op het moment van aankoop aan het dossier ten behoeve van de jaarlijkse rapportage toe wordt gevoegd....'

⁶ [Bevindingen Geschillencommissie Biomassa d.d. 1 oktober 2020](#)

⁷ Ibid

Volgens de NGO's zijn er dus afspraken over de voorkeursvolgorde gemaakt en de geschillencommissie deelt deze mening. De energiebedrijven zijn het niet eens met de bevinding van de geschillencommissie dat een voorkeursvolgorde is afgesproken. Zij hebben wel aangegeven bereid te zijn om onverplicht de suggestie van de commissie zoveel mogelijk te volgen.

In hoeverre bovenstaande voorkeursvolgorde wel of niet is toegepast, viel buiten de scope van deze studie.

Groeipad

In Hoofdstuk 1.3 is aangegeven hoe het groeipad in de tekst van het Convenant beschreven staat:

Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) uit de Europese Unie en Noord-Amerika geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, bijvoorbeeld door beperkte beschikbaarheid, zijn Artikelen 2, 3 en 4 van toepassing waarin groeipaden beschreven worden om tot 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen. Het minimum-ingroeipad voor 2020 bedroeg 60% en het ambitiepad 100%.

Uit de overwegingen in het Convenant valt op te maken dat het hier om certificering op perceelniveau gaat:

'Partijen het eens zijn dat aan de eisen voor duurzaam bosbeheer voldaan kan en moet worden via FSC of gelijkwaardige certificering en dat dat betekent certificering op perceelniveau en niet op pellet mill-niveau'.

Ook Artikel 4.3 is relevant:

'Zolang het niveau van 100% FSC-certificering voor kleine boseigenaren nog niet is gerealiseerd, gebruiken energiebedrijven certificering van hun biomassaleverancier op basis van een risk-based assessment op mill-niveau'.

Om mee te tellen voor de 60% zou dus aan de volgende voorwaarden voldaan moeten zijn:

- Categorie 2-biomassa (of Categorie 1-biomassa, maar deze categorie kwam dit jaar niet voor);
- FSC- of gelijkwaardige certificering;
- certificering op perceelniveau.

Er bestaat tussen de Convenantpartijen echter verschil van inzicht over de interpretatie van de groeipaden en in welke mate de risico-gebaseerde aanpak is toegestaan.

Volgens de energiebedrijven houdt het groeipad in dat de energiebedrijven voor 2020 van 60% van de Categorie 2-biomassa afkomstig van kleine bospercelen in Noord-Amerika en de EU de duurzaamheid moeten aantonen en van 40% (nog) niet. De duurzaamheid van die 60% kunnen de energiebedrijven volgens hun mening aantonen met de risico-gebaseerde aanpak, zolang nog geen 100% FSC-certificering is gerealiseerd.

De energiebedrijven hebben aangegeven dat deze interpretatie overeenkomt met de wettelijke regelgeving voor wat betreft de toepassing van de risico-gebaseerde aanpak met certificering op pellet mill-niveau. De SDE+-regelgeving kent namelijk ook een zogenoemd groeipad.

Zo vermeldt het Verificatieprotocol van RVO (2017):

‘Volgens de regeling moet de duurzaamheid van de biomassa uiteindelijk worden geverifieerd op het niveau van de bosbeheereenheid. De regeling bevat echter een groeipad voor verificatie of certificatie voor kleine bosbeheereenheden < 500 ha..... Dit betekent dat deze bosbeheereenheden in de groeipadperiode van de energieproducent niet op het niveau van de bosbeheereenheid hoeven te worden geverifieerd maar op een regionaal niveau.’

Die groeipadperiode uit het Verificatieprotocol van RVO is weergegeven in Tabel 7. Gezien de start van de bij- en meestook van gesubsidieerde biomassa mogen de energiebedrijven volgens dit groeipad nog tot en met 2022 gebruikmaken van de risico-gebaseerde aanpak.

Tabel 7 - Periode waarin een op risico-gebaseerde werkwijze kan worden toegepast bij de biomassa-producent om conformiteit met de criteria voor duurzaam bosbeheer aan te tonen in kleine bosbeheereenheden⁸

Jaar waarin producent voor het eerst SDE+-subsidie ontvangt	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Periode waarin conformiteit met de criteria voor duurzaam bosbeheer kan worden aangetoond met een op risico-gebaseerde werkwijze bij de biomassa-producent	2015-2020	2016-2021	2017-2021	2018-2022	2019-2022	2020-2022

Volgens de NGO's is het groeipad uit het Convenant leidend voor wat betreft de beoordeling van naleving van de Convenantafspraken en niet de SDE+-bepalingen.

Omdat toetsing in deze rapportage in principe plaatsvindt op de in het Convenant vastgelegde afspraken, wordt in dit hoofdstuk getoetst op het groeipad uit het Convenant, maar gezien het genoemde verschil in interpretatie worden ook de uitkomsten volgens de interpretatie van de energiebedrijven gegeven

3.2 Aanpak/methodiek

Aan de hand van de jaarlijkse uitvraag van RVO is een vragenlijst aan de energiebedrijven opgesteld. Deze vragenlijst is opgenomen in Bijlage B. Deze vragenlijst vroeg om informatie per levering, inclusief de daarbij behorende bewijsstukken. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld.

Met behulp van de overzichten van de verschillende certificeringsschema's (RVO, 2021) is gecontroleerd of met de in de enquêtedata aangegeven schema's de wettelijke eisen worden afgedekt. Dit jaar is tevens gewacht op de conformiteitsjaarverklaringen.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van deze analyse per onderwerp besproken.

3.3 Broeikasgasemissie

Eis 1.1 betreft de jaargemiddelde broeikasgas-emissiereductie als gevolg van de bij- en meestook van biomassa. Naleving van deze eis kan alleen door middel van verificatie worden aangetoond.

⁸ [Bevindingen Geschillencommissie Biomassa d.d. 1 oktober 2020](#)

De volledige beschrijving van Eis 1.1 is als volgt (Rijksoverheid, 2017):
‘De berekende reductie van CO₂-eq.-uitstoot is gemiddeld over een jaar minimaal 70% ten opzichte van de EU-referentiewaarde. De gemiddelde uitstoot van CO₂-eq. bedraagt maximaal 56 g CO₂-eq./MJ voor elektriciteit en 24 g CO₂-eq./MJ voor warmte. Geen enkele levering van biomassa leidt tot een uitstoot boven de waarde van 74 g CO₂-eq./MJ voor elektriciteit en 32 g CO₂-eq./MJ voor warmte. De berekende maximale CO₂-eq.-uitstoot is gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidscriteria voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.

Uit de conformiteitsjaarverklaringen blijkt dat de energiebedrijven aan Eis 1.1 hebben voldaan.

3.4 Bodembeheer

De wettelijke duurzaamheidseisen met betrekking tot bodembeheer zijn alleen van toepassing op biomassacategorieën 3 en 4 (reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen). De energiebedrijven hebben in 2020 geen biomassa bij- of meegestookt die tot één van deze categorieën behoort.

3.5 Koolstof en verandering in landgebruik

In Tabel 8 wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificeringsschema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema koolstof en verandering in landgebruik. Enkel die schema's, die door de energiebedrijven zijn gebruikt om de duurzaamheid van in 2020 gebruikte biomassa aan te tonen, zijn weergegeven. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd. Eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen zouden oranje zijn gekleurd, maar zoals is te zien is dit niet aan de orde. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassacategorie zijn wit.

Tabel 8 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor koolstof en landgebruik, voor relevante schema's (gebaseerd ovp RVO, (2021))

		Categorie 2 duurzame biomassa via RBA (risicogebaseerde werkwijze)	Categorie 2 gecontroleerde biomassa
Thema		SBP (inclusief ID2E)	SBP (inclusief ID2D of ID2E)
Eis	Claim	NL SDE compliant (RBA)	NL SDE controlled
3.1	Geen gebruik van gedraineerd land dat op 1 jan. 2008 veengebied was		
3.2	Geen gebruik van wetlands die na 1 jan. 2008 zijn omgezet		
3.3	Geen gebruik van houtplantages die na 31 dec. 1997 zijn aangelegd door kap van natuurlijke bossen		
4.1	Bosbeheer met behoud of vergroting van koolstofvoorraden		
4.2	Geen gebruik van boomstronken		

		Categorie 2 duurzame biomassa via RBA (risico-gebaseerde werkwijze)	Categorie 2 gecontroleerde biomassa
Thema		SBP (inclusief ID2E)	SBP (inclusief ID2D of ID2E)
Eis	Claim	NL SDE compliant (RBA)	NL SDE controlled
4.3	Minder dan 50% van de jaarlijkse rondhoutproductie wordt gebruikt voor energieopwekking		
5.1	Bij energieteelt aangelegd na 1 jan. 2008 is er een laag risico van indirecte verandering van landgebruik		

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Wit: Niet van toepassing.

In 2020 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot koolstof en verandering in landgebruik aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor koolstof en verandering van landgebruik zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 2-biomassa, oftewel op 8% van de in 2020 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, op de overige 92% van de in 2020 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

3.6 Duurzaam bosbeheer

Het aantonen van eisen ten aanzien van duurzaam bosbeheer behoort volgens het Convenant met certificering te geschieden. Tussen de Convenantpartijen bestaat hierover overigens geen overeenstemming. Dit verschil van mening maakte onderdeel uit van de tussen de Convenantpartijen lopende geschillenprocedure.

Het aantonen van eisen ten aanzien van duurzaam bosbeheer behoort volgens de tekst van het Convenant met certificering te geschieden. Volgens de energiebedrijven is na totstandkoming van het Convenant afgesproken dat ook bij de eisen van duurzaam bosbeheer vrije keuze bestaat tussen certificering en verificatie. Tussen de Convenantpartijen bestaat hierover geen overeenstemming. De NGO's zijn van mening dat er naderhand aanvullende afspraken zijn gemaakt over het toepassen van de zogenaamde voorkeursvolgorde. Dit verschil van mening maakte onderdeel uit van de tussen de Convenantpartijen doorlopen geschillenprocedure (zie Paragraaf 3.1).

In Tabel 9 wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificeringsschema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema duurzaam bosbeheer. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd. Eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen zouden oranje zijn gekleurd, maar zoals is te zien is dit hier niet aan de orde. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassacategorie zijn wit.

Tabel 9 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor duurzaam bosbeheer, voor relevante schema's (gebaseerd op RVO, (2021))

		Categorie 2 duurzame biomassa via RBA (risico-gebaseerde werkwijze)	Categorie 2 gecontroleerde biomassa
Thema		SBP (inclusief ID2E)	SBP (inclusief ID2D of ID2E)
Eis	Claim	NL SDE compliant (RBA)	NL SDE controlled
6.1	De bosbeheerder heeft het juridisch gebruiksrecht van het bos		
6.2	De bosbeheerder betaalt geldende belastingen en royalty's		
6.3	Anticorruptiewetgeving wordt nageleefd		
7.1	Bescherming van terreinen met waardevolle biodiversiteit, ecosystemen en culturele waarden		
7.2	Maatregelen ter bescherming van bedreigde planten- en diersoorten zijn genomen		
7.3	Geen conversie van bossen binnen de bosbeheereenheid naar ander grondgebruik		
7.4	Houtplantages: gebruik van inheemse soorten en een deel moet weer natuurlijk bos kunnen worden		
7.5	Andere bosproducten dan hout worden gereguleerd ter bescherming van de biodiversiteit		
8.1	Behoud en verbetering van de bodemkwaliteit van de bosbeheereenheid		
8.2	Behoud en verbetering van de waterbalans en - kwaliteit van grond - en oppervlaktewater		
8.3	Behoud van ecologische cycli, incl. koolstof- en nutriëntenkringlopen		
8.4	Toepassing van reduced impact logging		
8.5	Goede veiligheidsmaatregelen bij gebruik van branden t.b.v. beheerdoelstellingen		
8.6	Voorkomen en beheersen van ziekten en plagen die de natuur bedreigen		
8.7	Chemicaliën worden enkel gebruikt bij gebrek aan duurzame alternatieven		
8.8	Voorkomen en verzamelen van anorganisch afval en zwerfvuil		
9.1	Behoud van de productiecapaciteit van ieder bostype in de bosbeheereenheid		
9.2	Bescherming tegen illegale exploitatie van hout en andere bosproducten en andere illegale activiteiten		
10.1	Vastlegging en opvolging van een bosbeheerplan		
10.2	Het bosbeheerplan bevat ecologische doelen, de toelaatbare kap per bostype en een begroting		

		Categorie 2 duurzame biomassa via RBA (risico-gebaseerde werkwijze)	Categorie 2 gecontroleerde biomassa
Thema		SBP (inclusief ID2E)	SBP (inclusief ID2D of ID2E)
Eis	Claim	NL SDE compliant (RBA)	NL SDE controlled
10.3	Essentiële elementen voor het bosbeheer zijn op kaarten aangegeven		
10.4	Monitoring van de uitvoering van het bosbeheerplan en evaluatie van de ecologische effecten		
10.5	Vakbekwame medewerkers voeren het bosbeheer uit		
11.1	Beheer in groep- of regioverband staat onder leiding van een zelfstandige juridische entiteit		
11.2	Een groep- of regioverband voldoet aan de eisen voor duurzaam bosbeheer. Alle leden voldoen ook hieraan		

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Wit: Niet van toepassing.

In 2020 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot duurzaam bosbeheer aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor duurzaam bosbeheer zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 2-biomassa, oftewel op 8% van de in 2020 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, op de overige 92% van de in 2020 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

Omdat er geen Categorie 2-biomassa met certificering op perceelniveau is ingezet, betekent dit dat het groeipad (zowel het minimumpad (60%) als het ambitiepad (100%)) niet gerealiseerd zijn en de bijdrage aan dit groeipad, zoals vastgelegd in het Convenant, 0% bedraagt. De energiebedrijven voldoen volgens deze interpretatie dus wel aan de wettelijke duurzaamheidseisen, maar hebben de bepalingen met betrekking tot de manier van aantonen niet gerealiseerd. Omdat het minimum-ingroeipad en ambitiepad in het Convenant als inspanningsverplichting zijn geformuleerd, kan op basis van deze realisatie niet gesteld worden dat niet aan de Convenantsafspraken is voldaan.

De energiebedrijven hebben gemeld de regels van de SDE+-beschikking te volgen, waarbij ze tot 2023 naleving van de wettelijke eisen nog kunnen aantonen op basis van de risico-gebaseerde aanpak. Als redenen hiervoor gaven zij aan dat er onvoldoende gecertificeerde biomassa op perceelniveau is (en dit ook de reden voor het groeipad van de SDE+ is) en dat het voor hen niet doenlijk is aan twee regelingen (i.e. SDE+ en Convenant) naast elkaar te voldoen.

Omdat voor 89 procentpunt van de Categorie 2-biomassa gebruik is gemaakt van de risico-gebaseerde aanpak impliceert deze interpretatie dat de eis van 60% hiermee ruimschoots is gehaald.

3.7 Handelsketensysteem

In wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificeringsschema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema 'handelsketensysteem'. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd; eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen zijn oranje gekleurd. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassacategorie zijn wit.

Tabel 10 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor het handelketensysteem, voor relevante schema's (gebaseerd op RVO, (2021))

		Categorie 2 duurzame biomassa via RBA (risico-gebaseerde werkwijze)			Categorie 2 gecontroleerde biomassa		Categorie 5			
		GGL	SBP (inclusief ID2E)	GGL	SBP (inclusief ID2D of ID2E)	Better Biomass	GGL	SBP ID2D	SBP inclusief ID5D	ISCC Solid Biomass NL
Eis		GGL certified (RBA)	NL SDE compliant (RBA)	GGL controlled	NL SDE controlled	Better Biomass certified	GGL certified	NL SDE compliant	SBP compliant	ISCC Solid Biomass NL compliant
12.1	ledere schakel heeft een kwaliteits-managementsysteem									
12.2	ledere schakel heeft broeikasgasuitstoot data gebaseerd op de meest recente EC-publicatie									
12.3	ledere schakel bewaart minimaal vijf jaar de documentatie met betrekking tot naleving van duurzaamheidseisen									
12.4	ledere schakel registreert per levering biomassa de hoeveelheden en de duurzaamheids-informatie									
12.5	Bij mengen en splitsen van leveringen gebruikt een schakel een massabalans									
12.6	Bij mengen wordt gecontroleerde biomassa als zodanig op de massabalans onderscheiden									
13.1	Een groep wordt geleid door een juridische entiteit, welke beschikt over een managementsysteem									
13.2	De groep werkt conform eisen 12.1 t/m 12.6 en ieder groepslid voldoet aan deze eisen									
13.3	De groepsleiding heeft een registratiesysteem met daarin o.a. de leveringen per groepslid									

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Oranje: Duurzaamheidseis waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen.

Wit: Niet van toepassing.

In 2020 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot het handelsketensysteem aangetoond door middel van de volgende certificeringsschema's: SBP, GGL, Better Biomass en ISCC. De wettelijke eisen voor het handelsketensysteem zijn in 2020 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op alle biomassa die in 2020 is gebruikt voor bij- en meestook.

3.8 Conclusie: Mate waarin aan de wettelijke duurzaamheidseisen is voldaan

Voor alle biomassaleveringen in het rapportagejaar 2020 geldt dat alle van toepassing zijnde wettelijke duurzaamheidseisen worden afgedekt door de gebruikte certificeringsschema's en verificatieverklaringen. Met andere woorden, de in 2020 gebruikte biomassa voldoet volledig aan de wettelijke duurzaamheidseisen. Uitgezonderd Eis 1.1 (met betrekking tot broeikasgasemissiereductie, die alleen maar achteraf via verificatie aangetoond kan worden), is de rol van verificatie bij het aantonen van de andere wettelijke duurzaamheidseisen minimaal en werd verificatie alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.

De afspraken rond het groeppad hebben betrekking op de biomassa waar duurzaam bosbeheer relevant voor is. In dit geval gaat het in 2020 dus om de Categorie 2-biomassa en betreft het 8% van de in 2020 ingezette biomassa.

Volgens de interpretatie van de Convenantstekst zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020, volgens de aangeleverde informatie, niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van de Categorie 2-biomassa voor 0 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond. Volgens deze interpretatie voldoen de energiebedrijven dus wel aan de wettelijke duurzaamheidseisen van de SDE+-regeling, maar zijn de bepalingen in het Convenant met betrekking tot de manier van aantonen niet gerealiseerd. Omdat het minimum-ingroeipad en ambitiepad in het Convenant als inspanningsverplichting zijn geformuleerd, kan op basis van deze realisatie niet gesteld worden dat niet aan de Convenantsafspraken is voldaan.

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 89 procentpunt van de Categorie 2-biomassa met de risico-gebaseerde aanpak is aangetoond hetgeen boven de gestelde 60% van het minimum-ingroeipad ligt.

4 Duurzaamheid: bovenwettelijke eisen

4.1 Introductie tot het Convenant

Naast de wettelijke eisen kent het Convenant ook afspraken over zogenoemde bovenwettelijke eisen. De bovenwettelijke eisen hebben betrekking op:

- de lokale economie;
- sociale aspecten;
- genetisch gemodificeerde organismen;
- bestaan en inhoud van een managementplan;
- en de Chain of Custody.

De volledige lijst met bovenwettelijke eisen is opgenomen in Annex D. De eisen gaan in op duurzaam bosbeheer en zijn daarmee alleen relevant voor de Categorie 2-biomassa. In 2020 betrof dit 8% van de totale inzet van biomassa.

Het Convenant verlangt twee dingen met betrekking tot de bovenwettelijke eisen:

- dat de energiebedrijven informatie aanleveren over de naleving van de bovenwettelijke duurzaamheidseisen;
- dat de wijze waarop de naleving wordt aangetoond uiteengezet wordt.

Artikel 7 - Monitoring en rapportage

1. De onafhankelijke partij rapporteert jaarlijks in de maand maart aan de partijen van het Convenant en aan de voorzitter van de Borgingscommissie van het Energieakkoord over de geleverde inspanningen en bereikte resultaten. De rapportage is waar relevant en toelaatbaar binnen mededingingsregels zowel per bedrijf als op sectorniveau en bevat ten minste de volgende opgave:

-
- Een uiteenzetting van de wijze waarop het naleven van de bovenwettelijke duurzaamheidseisen wordt aangetoond en de niet per certificering aangetoonde eisen via verificatie.

Voor de naleving van de bovenwettelijke eisen bestond in de afgelopen jaren nog geen door alle partijen geaccordeerde beoordelingsmethodiek en -procedure, zoals deze wel bestaat voor de wettelijke criteria. Ook in 2020 is er tussen de Convenantpartijen geen akkoord bereikt over een toetsingsprotocol voor de bovenwettelijke eisen.

De visie van de NGO's is dat er zonder toetsingsprotocol geen uitspraken over de naleving van de bovenwettelijke eisen gedaan kunnen worden. Door het ontbreken van het toetsingsprotocol stellen zij dat de energiebedrijven niet voldoen aan de duurzaamheidseisen van het Convenant (het totaalpakket aan wettelijke en bovenwettelijke eisen). De NGO's stellen, zoals vermeld in de bevindingen van de geschillencommissie, dat de energiebedrijven zich in het kader van de naleving van het Convenant niet kunnen beroepen op de zogenoemde interim-regeling voor het gebruik van FSC- en PEFC-, SBP-, GGL- en Better Biomass-certificatieschema's, waarop de energiebedrijven zich in het kader van de subsidierelatie (tijdelijk) konden beroepen. De NGO's hebben dan ook aangegeven zich niet te kunnen vinden in de aanpak van dit hoofdstuk.

De visie van de energiebedrijven is dat de interim-regeling, zoals eerder van toepassing op de wettelijke eisen, wel toepasbaar is op de bovenwettelijke eisen, zolang er geen door alle Convenantpartijen geaccepteerd toetsingsprotocol bestaat en er geen certificerings-schema's zijn goedgekeurd.

Zowel de energiebedrijven als de NGO's zijn het er wel over eens dat FSC-certificering de bovenwettelijke eisen volledig afdekt.

In Artikel 15 van het Convenant is opgenomen dat er van een geschillencommissie gebruik kan worden gemaakt wanneer de Convenantpartijen van mening verschillen. De bevindingen van de geschillencommissie van oktober 2020 gaan ook in op de relevantie van de interim-regeling voor de bovenwettelijke eisen voor de periode na 2019. Geschilpunt 2 gaat specifiek over het aantonen van naleving van de bovenwettelijke eisen.⁹ De volledige bevindingen over geschilpunt 2 zijn hierna weergegeven in een tekstbox. De geschillencommissie meent dat de interim-regeling weliswaar niet meer relevant is voor de wettelijke eisen, maar dat het standpunt om de interim-regeling, bij gebrek aan goedgekeurde schema's, niet toe te passen niet redelijk is. De commissie stelt de energiebedrijven daar mee in het gelijk.

Geschilpunt 2 ¹⁰

Geschilpunt 2 betreft de vraag of de ontheffing of noodmaatregel (in de woorden van de milieuorganisaties) van de minister van EZK dan wel de interim-regeling (in de woorden van de energiebedrijven) zoals die in 2017 tot stand is gekomen als een nadere afspraak tussen partijen te beschouwen is (Categorie 2) dan wel van een nadere afspraak waarvan onduidelijk is of die bedoeld was naast of in plaats van het Convenant te gelden (Categorie 3). De commissie zal die vraag voor zover het gaat om de wettelijke duurzaamheidseisen, niet beantwoorden, omdat zij meent dat partijen daar geen belang (meer) bij hebben. Het betreft immers een interim-regeling die voor de wettelijke duurzaamheidseisen zijn relevantie heeft verloren, omdat er inmiddels goedgekeurde certificatieschema's zijn. **Partijen hebben echter wel belang bij een oordeel van de commissie, waar het gaat om de vraag of de interim-regeling na 2019 relevant is voor de bovenwettelijke duurzaamheidseisen. De commissie meent dat de interim-regeling voor de bovenwettelijke criteria niet is aan te merken als deel uit makend van de contractuele relatie tussen partijen.** Het betreft hier dus een voorbeeld van Categorie 3. Wel moet vervolgens de vraag worden gesteld of de redelijkheid en billijkheid zich ertegen verzetten dat de milieuorganisaties zich beroepen op andersluidende bepalingen uit het Convenant. Die vraag beantwoordt de commissie bevestigend. In de situatie dat nog geen certificatieschema's voor de bovenwettelijke vereisten zijn goedgekeurd, kunnen de milieuorganisaties zich in redelijkheid niet op het standpunt stellen dat biomassa bij- en meestook (nog) niet kan plaatsvinden. **Helder is dat de regelgever voor 2019 de normen van de interim-regeling als redelijk beschouwt. De commissie meent dat de milieuorganisaties zich voor het jaar 2019 (waarin geen certificatieschema's voor de bovenwettelijke vereisten zijn goedgekeurd) niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de normen van de interim-regeling geen toepassing mogen vinden tussen partijen.**

Naast de manier waarop de naleving van de duurzaamheidseisen voor duurzaam bosbeheer kan worden aangetoond, is ook het groeipad relevant in het kader van de bovenwettelijke eisen. Het groeipad uit Artikel 2,3 en 4, en daarmee de eis om tot 100% FSC-certificering te komen, is relevant voor de Categorie 2-biomassa. In dit geval dus 8% van de totale biomassa-inzet. Het groeipad geldt zowel voor de wettelijke als bovenwettelijke eisen.

⁹ Geschilpunten 4 en 5 gaan ook over de bovenwettelijke eisen en gaan specifiek in op de meningsverschillen over het proces om tot een toetsingsprotocol te komen. Dat proces ligt buiten de scope van deze studie.

¹⁰ Ibid.

4.2 Aanpak

De vragenlijst aan de energiebedrijven (Bijlage A) vroeg de energiebedrijven om – naar hun mening – afdekkende bewijsstukken voor de bovenwettelijke eisen. Ook was er de mogelijkheid om hier een toelichting op te geven. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld aan de energiebedrijven.

Omdat de geschillencommissie expliciet vermeld wordt in Artikel 15 van het Convenant en de (niet-bindende) bevindingen van de geschillencommissie weergeven hoe de commissie de afspraken in het Convenant ziet, passen we, bij gebrek aan toetsingsprotocol, in dit hoofdstuk de bevindingen van de geschillencommissie toe.

Ook beschrijven we de realisatie van het groeipad voor wat betreft de bovenwettelijke eisen. Er heeft geen toetsing plaatsgevonden of de energiebedrijven al het mogelijke gedaan hebben om de minimumpercentages van het groeipad te realiseren. Hier is ook geen informatie over ontvangen.

4.3 Bewijslast/resultaatanalyse

De energiebedrijven hebben voor de Categorie-2-leveringen (de bovenwettelijke eisen zijn niet relevant voor de Categorie-5-biomassa) aangegeven met welk certificeringsschema zij menen dat de verschillende eisgroepen behorende tot de bovenwettelijke eisen zijn afgedekt. Dit is te zien in Tabel 11. Volgens de informatie opgegeven door de energiebedrijven is voor 100% van de biomassa een certificaat opgegeven. Naast de opgave van certificaten is ook aanvullende informatie ontvangen, zoals een beoordelingsrapport, uitgevoerd door een partij behorende tot een CBI.

Tabel 11 - Gebruikte schema's voor afdekken van bovenwettelijke eisen in percentage van de totale biomassa¹¹

Eisengroep	FSC	PEFC	SBP
Lokale economie	18,2%	61,4%	20,5%
Sociale aspecten	18,2%	61,4%	20,5%
Genetisch gemodificeerde organismen	18,2%	61,4%	20,5%
Managementplan	18,2%	61,4%	20,5%
Chain of custody	-	-	100%

4.4 Conclusie: Mate waarin aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan

100 procentpunt van de Categorie 2-biomassa (oftewel 8% van de totale biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen op grond van certificaten die binnen de scope van de interim-regeling vallen. Daarmee is, wanneer de lijn van de geschillencommissie gevolgd wordt bij gebrek aan een toetsingsprotocol, volledig aan de bovenwettelijke eisen voldaan.

Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad en de interpretatie van de energiebedrijven volgen waarbij de risico-gebaseerde aanpak meetelt voor het groeipad, is de conclusie dat de afspraken voor

¹¹ Door afronding komen de totalen van de rijen soms net boven de 100% uit.

het groeipad door beide bedrijven, behalve voor de Chain of Custody-eisen, ook voor de bovenwettelijke eisen zijn nagekomen, omdat de 79,6% (18,2+61,4%) boven het minimum-ingroeipad uitkomt.

Echter wanneer we de lijn van de geschillencommissie toepassen (met betrekking tot de interimregeling) en daarnaast de interpretatie van de Convenantstekst gevolgd wordt dat alleen certificering op perceelniveau meetelt, heeft één bedrijf het groeipad gerealiseerd en blijkt van het andere bedrijf uit de aangeleverde informatie niet eenduidig dat het groeipad gerealiseerd is.

De NGO's zijn van mening dat niet kan worden aangetoond in welke mate aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan, omdat er geen toetsingsprotocol is overeengekomen tussen de Convenantpartijen. Volgens die interpretatie voldoet 0% van de Categorie 2-biomassa aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen.

5 Stimuleringsprogramma

5.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 5 van het Convenant schrijft voor dat een stimuleringsprogramma moet worden opgesteld om de groeipaden, zoals vastgelegd in Artikel 3 en 4, te realiseren. Het gaat hierbij specifiek om tot het niveau van 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen, waarbij in het Convenant is voorzien dat daarvoor een ingroei nodig is van het aandeel gecertificeerde biomassa afkomstig van kleine boseigenaren. Ter invulling van Artikel 5 is de Stichting Dutch Biomass Certification (DBC) opgezet. De energiebedrijven zorgen hierbij conform Artikel 11 voor voldoende financiering. Mochten bepaalde streefwaardes van de ingroeipaden niet gerealiseerd worden dan schrijven de bepalingen van Artikel 12 voor op welke manier het stimuleringsprogramma financieel geïntensiveerd dient te worden.

Artikel 5 - Opzetten stimuleringsprogramma

1. In 2015 wordt een realistisch stimuleringsprogramma opgesteld dat als doel heeft de in Artikel 3 beschreven ambitie en het in Artikel 4 genoemde ingroeipad te realiseren.
2. Energiebedrijven keuren dit stimuleringsprogramma goed en leggen het voor aan de milieuorganisaties ter instemming.
3. Het stimuleringsprogramma wordt opgezet en uitgevoerd door de stichting zoals bedoeld in Artikel 9 in samenwerking met de energiebedrijven.

Ook de milieuorganisaties hebben in het Convenant een rol bij het stimuleringsprogramma, zij het een begeleidende rol bij de opzet en inhoudelijke vormgeving. Deze rol is omschreven in Artikel 10 van het Convenant.

Artikel 10 - Overige rollen van de milieuorganisaties

1. De milieuorganisaties hebben een begeleidende rol bij het opzetten en inhoudelijk vormgeven van het stimuleringsprogramma.
2. De milieuorganisaties zullen zich inzetten voor actieve ondersteuning en promotie van het stimuleringsprogramma, mits zij hebben ingestemd met dit programma.
3. Een delegatie van de milieuorganisaties zal jaarlijks met de energiebedrijven de voortgang bespreken en waar nodig adviezen geven voor aanvullende acties of verbetering van het stimuleringsprogramma.

De eisen met betrekking tot de monitoring van en (jaar)rapportage over de voortgang van het stimuleringsprogramma zijn vastgelegd in Artikel 7, zoals hier ook opgenomen.

Stimuleringsprogramma - Artikel 7

- Hoeveel kleine boseigenaren (met bijbehorend areaal) zijn benaderd voor deelname aan het certificeringsprogramma?
- Hoeveel trainingen, begeleidingsactiviteiten en andere stimuleringsactiviteiten zijn georganiseerd?
- Hoeveel kleine boseigenaren zijn gecertificeerd sinds de start van het stimuleringsprogramma?
- Een overzicht van organisaties en deskundigen die zijn betrokken bij de uitvoering van het Stimuleringsprogramma.

5.2 Aanpak/methodiek

Om aan de rapportage- en monitoringseisen te voldoen is een vragenlijst opgesteld en opgestuurd aan de DBC. Deze vragenlijst is opgenomen in Bijlage E. De DBC heeft hiertoe relevante stukken opgestuurd, die zoveel mogelijk antwoord gaven op deze vragen.

5.3 Resultaten uitvraag stimuleringsprogramma

De DBC heeft in 2019 een meerjarig stimuleringsprogramma opgezet voor de jaren 2019-2023. Dit programma is gebaseerd op de ervaringen en resultaten uit de periode 2016-2018. Het stimuleringsprogramma kent een opzet op basis van zes modules met verschillende doelstellingen. Deze modules zijn weergegeven in Tabel 12.

Tabel 12 - Opzet van het stimuleringsprogramma

Module	Hoofddoelstelling
Betrokkenheid kleine boseigenaren	Bewustzijn onder kleine boseigenaren vergroten rond duurzaam bosbeheerpraktijken, bos- en biodiversiteitsbehoud en certificering
Certificering van kleine boseigenaren	Het versnellen van certificering van kleine boseigenaren
Groepsmanagementcertificering	Het versnellen van certificering in hoofdgebieden
Gebruik van goedgekeurde certificeringsschema's	Het faciliteren van gecoördineerde gebruik van CoC-schema's om volledige naleving van de duurzaamheidseisen te garanderen
Stakeholderbijeenkomst	Het organiseren van multi-stakeholderbijeenkomsten
Gedeelde kennisbasis	Creëren van wederzijds begrip onder stakeholders in NL en de VS en het verbeteren van de effectiviteit van de interacties tussen deze stakeholders

Bron: Public summary DBC Stimulation Program 2019-2023, 27 juni 2019.

In 2019 is de DBC via een tenderprocedure de American Forest Foundation (AFF) gecontracteerd als certificeringsinstantie om het stimuleringsprogramma in de periode 2019-2023 te implementeren. Hierbij gaat het specifiek om de eerste vier modules, zoals in Tabel 12 weergegeven.

Dit contract is gestart in januari 2020 en kent twee werkstromen, te weten:

1. Het opzetten van tools en technieken om kleine boseigenaren te betrekken in duurzaam bosbeheer en certificering.
2. Het ontwikkelen van een risico-gebaseerde aanpak op basis van het Nederlandse verificatieprotocol om het aanbod van duurzame biomassa van kleine boseigenaren mogelijk te maken.

Het Convenant vraagt te rapporteren over de volgende indicatoren:

Aantal benaderde kleine boseigenaren voor deelname aan het certificeringsprogramma

In 2020 zijn 409 kleine boseigenaren door AFF via WoodsCamp benaderd. Deze kleine boseigenaren werken op eigen tempo aan hun bosbeheer en mogelijke deelname aan certificering. Het aantal van 409 kleine boseigenaren kan moeilijk vergeleken worden met de aantallen in 2018 en 2019 vanwege de verschillende vormen van benadering.

Georganiseerde stimuleringsactiviteiten

Binnen het stimuleringsprogramma organiseerde DBC in 2020 de volgende stimuleringsactiviteiten:

- Ontwikkeling en afronding van Landscape Management Plans (LMP's) voor de staten Georgia, South Carolina en Florida. Een LMP is een managementplan op landschapsniveau en toegepast op een bosbeheereenheid en kent ook een individueel plan van aanpak. De noodzaak om een dergelijk plan te hebben wordt gezien als de grootste barrière om deel te nemen aan certificering. Daarom wordt deze activiteit als belangrijke stap gezien voor een groei in certificering.
- Volledige ontwikkeling van het WoodsCamp platform voor de staten South Carolina en Florida. In Georgia wordt hier nog aan gewerkt. WoodsCamp is een marketing tool gebaseerd op social media en gericht op het linken van boscijgenaren aan kansen rond het beheer van hun bossen. Pilots hebben laten zien dat de opzet van WoodsCamp ervoor zorgt dat er grotere aantallen boscijgenaren voor bosbeheerprojecten en certificering bereikt kunnen worden dan via traditionele manieren. Woodscamp ligt echter tijdelijk stil vanwege capaciteitsproblemen als gevolg van COVID-19. De capaciteit om te kunnen voldoen aan de verzoeken van boscijgenaren is te beperkt.
- De DBC heeft op 30 september 2020 een online webinar gehouden met de titel 'DBC Webinar on wood pellet and policies in The Netherlands'.
- Ontwikkeling van de Risk Based Approach (RBA) voor Georgia, South Carolina en Florida. Een auditor heeft de RBA gereviewd en een finale versie is gereed voor publicatie. In het laatste kwartaal van 2020 zijn voorbereidingen getroffen voor een pilot test van de RBA (preverificatie audit).

Gecertificeerde kleine boscijgenaren

Tabel 13 geeft de ontwikkeling in het aantal gecertificeerde kleine boscijgenaren en bijbehorend areaal weer sinds de start van het stimuleringsprogramma. In 2020 is een toename van 13.025 hectare (32.161 acres) gerealiseerd door 193 kleine boscijgenaren te certificeren. Met deze groei is de doelstelling voor 2020 van 30-60,000 acres gehaald, al zit het resultaat net boven de ondergrens. Als reden hiervoor worden de beperkingen als gevolg van de COVID-19-pandemie, bosbranden en sociale onrust genoemd. De groei in certificering is volledig tot stand gekomen via het American Tree Farm System van de American Forest Foundation (AFF).

Tabel 13 - Ontwikkeling aantal gecertificeerde kleine boscijgenaren en areaal sinds de start van het stimuleringsprogramma (cumulatief)

	2018	2019	2020	Vershil 2020 t.o.v. 2019
Totaal areaal (hectare)	28.306	44.170	57.195	13.025
Aantal kleine boscijgenaren	234	355	548	193

Betrokken organisaties en deskundigen

De volgende organisaties en deskundigen waren in 2020 betrokken bij de activiteiten van het stimuleringsprogramma:

- Bij de workshop op 30 september 2020 waren meer dan 40 stakeholders betrokken. Deze bestonden onder andere uit pelletproducenten, eigenaren van certificerings-schema's, nutsbedrijven, auditors en overheidsinstellingen. CE Delft heeft inzage gehad in de deelnemerslijst.

- De American Forest Foundation (AFF) werkt met verschillende partners samen, inclusief bosbouwadviseurs, boswachters van de staatsagentschappen, boseigenaren, certificeringsschema's (ATFS, SFI en FSC), staats- en federale agentschappen, pelletproducenten, certificeringsorganisaties. Hierbij gaat het ook specifiek om een aantal private adviesbureaus op het gebied van bosbouw, zoals Milliken, F&W Forestry and Southern Forestry Consultants, South Carolina Forestry Commission, Georgia Forestry Commission, Florida Forest Service; FL, GA, & SC ATFS state committees, SCS Global Services, Peterson, Control Union, Cambium Consulting, Wood & Co. NatureServe, Dovetail Partners, Enviva Biomass en anderen.
- De betrokkenheid van de milieuorganisaties is niet gewijzigd ten opzichte van de situatie in 2019: zij waren niet betrokken bij het stimuleringsprogramma en hebben daarmee geen gebruik gemaakt van de beschikbaar gestelde bestuurszetel van het DBC-bestuur.

COVID-19

De COVID-19-pandemie heeft volgens de DBC een significante impact op de uitvoering van het stimuleringsprogramma gehad: fysieke stakeholder bijeenkomsten waren niet mogelijk en beperkten daarmee de mogelijkheden om kleine boseigenaren te bereiken en de uitvoer van certificeringsactiviteiten. Zo konden een on-site field tour en stakeholderbijeenkomst in het kader van module 5 en 6 niet doorgaan.

Andere zaken

Sinds 2019 woont een onafhankelijke waarnemer de bestuursvergaderingen van de DBC bij om toe te zien op de naleving van vastgelegde procedures, waaronder de naleving van de antitrustregels. Deze onafhankelijke waarnemer heeft geconcludeerd dat de DBC in 2020 volgens de relevante procedures gehandeld heeft.

Ook in 2020 hield de DBC de Nederlandstalige en Engelstalige website bij door het publiceren van publieke samenvattingen van de bestuursvergadering. Ook werden de uitkomsten van het stimuleringsprogramma op de website gepubliceerd.

In 2020 heeft de DBC PriceWaterhouseCoopers een externe audit laten uitvoeren op de financiering van de DBC aan AFF. Deze audit concludeerde dat de uitgaven in lijn zijn met het overeengekomen projectvoorstel en dat de procedures rond de financiering consistent zijn uitgevoerd.

5.4 Conclusies met betrekking tot het Stimuleringsprogramma en mogelijke intensivering

Net als in 2019 lijkt intensivering van het programma niet zinvol. Het stimuleringsprogramma wordt, daar waar mogelijk binnen de restricties van de COVID-19-pandemie, volgens de uitgezette lijn uitgevoerd en verschillende externe partijen evalueren de processen. Ook wijkt de geografische herkomst van Categorie 2-biomassa af van het beeld ten tijde van ondertekening van het Convenant. Mogelijk verandert dit nog in de toekomst. Aanbevolen wordt goed de balans tussen sturing op certificering op perceelniveau en de risico-gebaseerde benadering te monitoren om te zien of de risico-gebaseerde aanpak de transitie naar certificering op perceelniveau daadwerkelijk versterkt.

6 Conclusies en aanbevelingen

6.1 Conclusies

Biomassa-inzet

De inzet van biomassa lag in 2020 2,7 maal hoger dan in 2019. Tegelijkertijd met deze groei heeft de verschuiving van Categorie 1 en Categorie 2-biomassa naar Categorie 5-biomassa sterk doorgezet: 92 massaprocent bestond uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5). Dit impliceert dat de afspraken over o.a. duurzaam bosbeheer uit het Convenant slechts betrekking hebben op 8% van de biomassa in 2020.

Wettelijke duurzaamheidseisen

Voor alle biomassaleveringen in het rapportagejaar 2020 geldt dat alle van toepassing zijnde wettelijke duurzaamheidseisen worden afgedekt door de gebruikte certificeringsschema's en verificatieverklaringen. Met andere woorden, de in 2020 gebruikte biomassa voldoet volledig aan de wettelijke duurzaamheidseisen.

De rol van verificatie was in 2020 minimaal en werd alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.¹² SBP is als enige certificeringsschema gebruikt voor de criteria op het vlak van koolstof en verandering in landgebruik en duurzaam bosbeheer. Voor de criteria met betrekking tot het handelsketensysteem is ook gebruik gemaakt van GGL, Better Biomass en ISCC.

Van de Categorie 2-biomassa was 89 procentpunt afkomstig uit kleine boseenheden van de subcategorie 'risico-gebaseerde werkwijze'. De overige 11 procentpunt van de Categorie 2-biomassa was afkomstig uit kleine boseenheden voor gecontroleerde biomassa.

Volgens de interpretatie van de Convenantstekst zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020, volgens de aangeleverde informatie, niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van de Categorie 2-biomassa voor 0 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond.

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2020 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 89 procentpunt van de Categorie 2-biomassa met de risico-gebaseerde aanpak is aangetoond hetgeen boven de gestelde 60% van het minimum-ingroeipad ligt.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

100 procentpunt van de Categorie 2-biomassa (oftewel 8% van de totale biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen op grond van certificaten die binnen de scope van de interim-regeling vallen. Daarmee is, wanneer de lijn van de geschillencommissie gevolgd wordt bij gebrek aan een toetsingsprotocol, volledig aan de bovenwettelijke eisen voldaan.

Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad en de interpretatie van de energiebedrijven volgen waarbij de risico-gebaseerde aanpak meetelt voor het groeipad, is de conclusie dat de afspraken voor het groeipad door beide bedrijven, behalve voor de Chain of Custody-eisen, ook voor de

¹² Naleving van de eis met betrekking tot broeikasgasemissie kan alleen door middel van verificatie worden aangetoond. Dit is hier buiten beschouwing gelaten.

bovenwettelijke eisen zijn nagekomen, omdat de 79,6% (18,2+61,4%) boven het minimum-ingroepad uitkomt.

Echter wanneer we de lijn van de geschillencommissie toepassen (met betrekking tot de interimregeling) en daarnaast de interpretatie van de Convenantstekst gevolgd wordt dat alleen certificering op perceelniveau meetelt, heeft één bedrijf het groeipad gerealiseerd en blijkt van het andere bedrijf uit de aangeleverde informatie niet eenduidig dat het groeipad gerealiseerd is.

Stimuleringsprogramma

In 2020 zijn 409 kleine boseigenaren benaderd in het kader van het stimuleringsprogramma. In 2020 is een toename van 13.025 hectare (32.161 acres) gerealiseerd door 193 kleine boseigenaren te certificeren. Net als in 2019 lijkt intensivering van het stimuleringsprogramma ons niet zinvol. Het stimuleringsprogramma wordt, daar waar mogelijk binnen de restricties van de COVID-19-pandemie, volgens de uitgezette lijn uitgevoerd en verschillende externe partijen evalueren de processen.

6.2 Aanbevelingen

Naast de inhoudelijke analyse en conclusies komen de volgende aanbevelingen voort uit deze analyse:

- De mededingingsregels zijn de beperkende factor om te voldoen aan de in het Convenant beschreven gewenste jaarrapportage-details. Hierdoor waren de rapportagedetails zoals die als wens te lezen zijn in het Convenant niet altijd mogelijk, omdat de regel ‘waar toelaatbaar binnen mededingingsregels’ daar beperkingen aan oplegt. We zien het nog steeds als een aanbeveling aan de Convenantpartners om een onafhankelijke jurist uitsluitel te laten geven over de mededingingsregels en in hoeverre dit tot een meer gedetailleerde rapportage kan leiden.
- Met betrekking tot het stimuleringsprogramma wordt aanbevolen de balans tussen certificering op perceelniveau en de risico-gebaseerde aanpak voldoende te bewaken en hier explicieter over te rapporteren.

Bronnen

Rijksoverheid, 2017. Regeling van de Staatssecretaris van I&W en de Minister van EZK van 20 december 2017, nr. IENM/BSK-2017/180307, houdende regels voor de conformiteitsbeoordeling van vaste biomassa voor energietoepassingen (Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa. *Staatscourant van het Koninkrijk der Nederlanden*, 2017, 1-18.

RVO, 2017. Verificatieprotocol duurzaamheid vaste biomassa voor energietoepassingen, versie januari 2020. Den Haag, Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO).

RVO. 2021. *Duurzaamheidseisen vaste biomassa SDE++* [Online]. Available: <https://www.rvo.nl/subsidies-regelingen/stimulering-duurzame-energieproductie/categorie%C3%ABn/biomassa-sde/duurzaamheidseisen> [Accessed 2021].

A Biomassacategorieën

Categorie biomassa	Beschrijving
Categorie 1	Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan of gelijk aan 500 hectare. Hieronder vallen takken, tophout, bomen en primaire residuen direct afkomstig uit bosbeheereenheden.
Categorie 2	Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare. Hieronder vallen takken, tophout, bomen en primaire residuen direct uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare.
Categorie 3	Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer. Dit zijn biomassarestproducten (takken, tophout, bomen) die vrijkomen bij beheer van stedelijk groen, landschap of natuur anders dan bos gericht op het behoud, herstel of de versterking van specifieke natuurlijke, recreatieve of landschappelijke functies, alsmede biomassarestproducten die vrijkomen bij het reguliere onderhoud van openbare groengebieden en parken.
Categorie 4	Agrarische reststromen. Dit zijn reststromen rechtstreeks afkomstig uit de landbouw. Korte rotatieteelten op akkers vallen hier niet onder tenzij het om de reststromen van die teelten gaat.
Categorie 5	Biogene rest- en afvalstromen. Dit zijn secundaire residuen uit de agro-food en houtindustrie en tertiaire residuen zoals houtafval.

B Enquête energiebedrijven

Toelichting

De duurzaamheidseisen voor gebruikte biomassa bestaan uit wettelijke eisen en bovenwettelijke eisen. De energiebedrijven moeten aantonen dat de gebruikte biomassa in 2020 aan alle duurzaamheidseisen voldoet (Artikel 1 van het Convenant). Door middel van deze enquête verzamelt CE Delft als onafhankelijke partij informatie over de administratieve leveringen van biomassa in 2020, ten behoeve van de jaarrapportage 2020.

De energiebedrijven wordt verzocht om alle bewijsstukken waarmee naleving van de duurzaamheidseisen wordt aangetoond (certificaten, verificatieverklaringen en andere stukken) mee te sturen. Lees bij het invullen van de leveringen de toelichtingen, welke zichtbaar worden als de gekleurde cellen worden geselecteerd.

N.B.: Onze interpretatie van het Convenant is dat deze geldt voor alle biomassa, voor zowel houtige als niet-houtige biomassa en voor biomassa binnen én buiten de SDE+-regeling. Hoewel het Convenant wel sterk gericht is op houtige biomassa sluit de tekst andere vormen van biomassa niet uit. Voor biomassa binnen Categorie 1 en 2 verzoeken we u om de duurzaamheid op dezelfde wijze aan te tonen. Voor andere categorieën biomassa vragen we u om naast de categorie ook een indicatie te geven van de hoeveelheid en een toelichting op hoe de duurzaamheid geregeld is (indien mogelijk met bewijsstukken).

Categorieën biomassa

Voor iedere biomassacategorie is een apart tabblad gemaakt, met daarin de duurzaamheidseisen waaraan moet worden voldaan voor de specifieke categorie:

- Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden.
- Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden (gecontroleerde biomassa).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (risicogebaseerde werkwijze).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (gecontroleerde biomassa).
- Categorie 3: Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer.
- Categorie 4: Agrarische reststromen.
- Categorie 5: Biogene rest- en afvalstromen.

Wettelijke duurzaamheidseisen

De wettelijke duurzaamheidseisen (inclusief codes) staan in dit tabblad:

Deze zijn afkomstig uit Bijlage B van de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen. Ook is opgenomen welke wettelijke duurzaamheidseisen op welke biomassacategorieën van toepassing zijn. Voor de eis over broeikasgasemissie (Eis 1.1) is data nodig over energieproductie en uitstoot die ook zijn geleverd aan RVO in het kader van de SDE+-regeling.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

De bovenwettelijke duurzaamheidseisen (inclusief codes) staan in dit tabblad:
Deze lijst is de meest recente versie die is ontvangen van de Convenantpartijen.
De bovenwettelijke eisen zijn alleen van toepassing op de categorieën houtige biomassa (1 en 2).

Algemene vragen

Energiebedrijf

Contactpersoon

Datum van invullen

Totale gebruikte biomassa voor bij- en meestook in 2020 (ton)

Is bovenstaande massahoeveelheid in droge stof of natte stof?

Levering - Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3	Eis 5.1
...							

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4
...												

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...													

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
...

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering - Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden (gecontroleerde biomassa)

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
..			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3	Eis 5.1
...							

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8
...																

Afdekkend certificaat	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...									

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau)

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissies

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3
...						

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4
...												

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...													

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
...

Bovenwettelijke eisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering - Categorie 2 (bos < 500 h (risico-gebaseerde werkwijze))

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15

Chain of Custody

Eis C 16

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen

Levering - Categorie 2 (bos < 500 h (gecontroleerd))

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4	
Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15

Chain of custody

Eis C 16

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen

Levering 3 - Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Bodembeheer

Eis 2.1
...

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
....

Levering - Categorie 4: Agrarische reststromen

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Bodembeheer

Eis 2.1
...

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
...

Levering - Categorie 5: Biogene rest- en afvalstromen

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
....

C Lijst met wettelijke eisen

Eis voor broeikasgasemissie	
P1	Het gebruik van biomassa leidt tot een substantiële reductie van de uitstoot van broeikasgassen, berekend over de gehele keten, in vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen
1.1	De berekende reductie van CO ₂ -eq.-uitstoot is gemiddeld over een jaar minimaal 70% ten opzichte van de EU-referentiewaarde. De gemiddelde uitstoot van CO ₂ -eq. bedraagt maximaal 56 g CO ₂ -eq./MJ voor elektriciteit en 24 g CO ₂ -eq./MJ voor warmte. Geen enkele levering van biomassa leidt tot een uitstoot boven de waarde van 74 g CO ₂ -eq./MJ voor elektriciteit en 32 g CO ₂ -eq./MJ voor warmte. De berekende maximale CO ₂ -eq.-uitstoot is gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidscriteria voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.
Eis voor bodembeheer bij reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen	
P2	De kwaliteit van de bodem wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
2.1	De beste werkwijzen worden toegepast voor de instandhouding of verbetering van de bodem en de bodemkwaliteit met het oog op de productie of de beheerdoelstellingen zoals deze zijn vastgelegd in een beheerplan.
Eisen voor koolstof en verandering in landgebruik	
P3	Productie van ruwe biomassa leidt niet tot de vernietiging van koolstofreservoirs
3.1	Biomassa is niet afkomstig van structureel gedraineerd land dat op 1 januari 2008 veengebied was, tenzij kan worden aangetoond dat de teelt en het oogsten van deze grondstoffen geen ontwatering van een voorheen niet-ontwaterde bodem met zich meebrengen.
3.2	Biomassa is niet afkomstig van land dat na 1 januari 2008 is geconverteerd van wetlands naar andere of drogere ecosystemen.
3.3	Biomassa is niet afkomstig van houtplantages die na 31 december 1997 zijn aangelegd door middel van conversie van natuurlijke bossen, tenzij de bosbeheerder niet direct of indirect verantwoordelijk is voor de conversie. Biomassa afkomstig van houtplantages die na 1997 zijn aangelegd door middel van conversie van gedegradeerde natuurlijke bossen, of op gedegradeerde gronden is vrijgesteld van deze eis indien dit ecologisch en economisch verantwoord is en indien de bosbeheerder niet direct of indirect verantwoordelijk is voor de degradatie.
P4	Gebruik van biomassa leidt niet tot het ontstaan van een langlopende koolstofschuld
4.1	De bosbeheereenheid waaruit het hout afkomstig is, wordt beheerd met het oog op het op lange termijn of middellange termijn behouden of vergroten van koolstofvoorraden.
4.2	Biomassa is niet afkomstig van boomstronken tenzij de stronken al om een andere reden dan de hout- of biomassaproductie zijn verwijderd.
4.3	Gemiddeld minder dan de helft van het volume van de jaarlijkse rondhoutproductie uit bossen wordt gebruikt als biomassa voor energieopwekking. Rondhout afkomstig uit dunningen of uit productiebossen met een rotatietijd van 40 jaar of minder is vrijgesteld van deze eis.
P5	Biomassaproductie leidt niet tot indirecte verandering van landgebruik (Indirect Land Use Change (ILUC))
5.1	Bij biomassa die afkomstig is van energieteeltsystemen die na 1 januari 2008 zijn aangelegd, is aangetoond dat er sprake is van een laag risico van indirecte verandering van landgebruik. Biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare is vrijgesteld van deze eis.
Eisen voor duurzaam bosbeheer	
P6	Relevante internationale, nationale, regionale en lokale wet- en regelgeving wordt nageleefd
6.1	De bosbeheerder heeft het juridisch gebruiksrecht van het bos.
6.2	De bosbeheerder voldoet aan alle verplichtingen tot het betalen van belastingen en royalty's.
6.3	Anticorruptiewetgeving wordt nageleefd. Bij gebrek aan anticorruptie wetgeving treft de bosbeheerder andere anticorruptiemaatregelen die in verhouding staan tot de schaal en intensiteit van de beheeractiviteiten en het risico op corruptie.

Eis voor broeikasgasemissie	
P7	Biodiversiteit wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
7.1	Terreinen met een hoge beschermingswaarde en representatieve gebieden van bostypen die binnen de bosbeheereenheid voorkomen, zijn in kaart gebracht, geïnventariseerd, worden beschermd en zo mogelijk versterkt. De terreinen kunnen één of meer van de volgende waarden omvatten: diversiteit aan soorten, ecosystemen en habitats, ecosysteemdiensten, ecosystemen op landschapsniveau en culturele waarden.
7.2	Er zijn maatregelen getroffen voor de bescherming van beschermde en bedreigde planten- en diersoorten en indien van toepassing voor de versterking van de populatie en hun habitat.
7.3	Conversie van bossen binnen de bosbeheereenheid naar andere vormen van grondgebruik, met inbegrip van houtplantages, is niet toegestaan, tenzij deze: <ul style="list-style-type: none"> – betrekking heeft op een geringe oppervlakte niet groter dan 5% van de oppervlakte van die bosbeheereenheid op de peildatum 1 januari 2008; – leidt tot duidelijke langetermijnvoordelen voor natuurbehoud; – geen schade toebrengt aan of bedreiging vormt voor terreinen met een hoge beschermingswaarde.
7.4	In het geval van houtplantages bestaat een voorkeur voor inheemse soorten. Een relevant gedeelte van het areaal van de houtplantage moet zich opnieuw kunnen ontwikkelen tot natuurlijk bos.
7.5	De exploitatie van andere bosproducten dan hout, inclusief de producten van jacht en visserij, wordt gereguleerd, gemonitord en gecontroleerd, om de instandhouding van de biodiversiteit binnen de bossen te waarborgen.
P8	De reguleringsfunctie en de kwaliteit, gezondheid en vitaliteit van het bos worden in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
8.1	De bodemkwaliteit van de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden en zo nodig verbeterd, waarbij bijzondere aandacht uitgaat naar kusten, rivieroever, erosiegevoelige gedeelten en hellingen.
8.2	De waterbalans en -kwaliteit van zowel grondwater als oppervlaktewater in de bosbeheereenheid, alsook benedenstrooms buiten de bosbeheereenheid, wordt minimaal behouden en waar nodig verbeterd.
8.3	Belangrijke ecologische cycli, inclusief koolstof- en nutriëntenkringlopen, die in de bosbeheereenheid voorkomen, blijven behouden.
8.4	Onnodige schade aan het ecosysteem wordt voorkomen door toepassing van <i>reduced impact logging</i> en voor de omstandigheden meest geschikte methoden en technieken voor wegebouw.
8.5	Indien branden worden gebruikt voor het bereiken van beheerdoelstellingen, zoals regeneratie van specifieke boomsoorten, zijn er adequate veiligheidsmaatregelen getroffen.
8.6	Het bosbeheer is gericht op het voorkomen en beheersen van ziekten en plagen voor zover deze een bedreiging vormen voor het natuurlijk kapitaal.
8.7	Het gebruik van chemicaliën is slechts toegestaan indien maximaal gebruik van ecologische processen en duurzame alternatieven ontoereikend blijkt. Het gebruik van pesticiden die door de Wereldgezondheidsorganisatie geïndiceerd zijn als type 1A en 1B en van gechloreerde koolwaterstoffen is niet toegestaan.
8.8	Het ontstaan van anorganisch afval en zwerfvuil wordt voorkomen dan wel verzameld, op de aangegeven plaatsen opgeslagen en op een milieuverantwoorde wijze afgevoerd.
P9	De productiecapaciteit van hout en relevante andere bosproducten dan hout wordt in stand gehouden om de toekomst van de bossen te waarborgen
9.1	De productiecapaciteit van ieder bostype binnen de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden.
9.2	De bosbeheereenheid wordt adequaat beschermd tegen illegale exploitatie van hout en niet-houtige bosproducten, inclusief de producten van jacht en visserij, illegale vestiging van nederzettingen, illegaal landgebruik, illegaal gestichte branden en overige illegale activiteiten.
P10	Duurzaam bosbeheer wordt gerealiseerd op basis van een beheersysteem
10.1	Het bosbeheer is gericht op realisatie van de doelstellingen die in een plan voor het bosbeheer zijn vastgelegd en omvat de cyclus van inventarisatie en analyse, planning, uitvoering, monitoring, evaluatie en bijstelling.

10.2	Er is een plan voor bosbeheer dat minimaal bestaat uit: <ul style="list-style-type: none"> – een beschrijving van de huidige staat van de bosbeheereenheid; – langetermijndoelstellingen gericht op de ecologische functies van de bosbeheereenheid; – de jaarlijks toelaatbare kap per bostype en, indien van toepassing, de jaarlijks toelaatbare exploitatie van andere bosproducten dan hout, berekend op basis van betrouwbare en actuele gegevens; – een begroting voor de uitvoering van het plan voor bosbeheer.
10.3	Essentiële elementen voor het bosbeheer zijn op kaarten aangegeven.
10.4	De uitvoering van het plan voor het bosbeheer wordt periodiek gemonitord en de ecologische effecten van het bosbeheer worden geëvalueerd.
10.5	Het bosbeheer wordt uitgevoerd door vakbekwame medewerkers en boswerkers. De vakbekwaamheid en kennis worden op peil gehouden door middel van adequate periodieke scholing.
P11	Beheer in groep- of regioverband biedt voldoende waarborgen voor duurzaam bosbeheer
11.1	Een groep of regioverband staat onder leiding en toezicht van een zelfstandige juridische entiteit.
11.2	Een groep of regioverband voldoet aan de eisen voor duurzaam bosbeheer. Bovendien voldoet het bosbeheer van ieder lid van een groep of regioverband aan deze eisen voor zover deze van toepassing zijn op het beheer van dat bos.
Eisen voor het handelsketensysteem	
P12	Er is een handelsketensysteem voor de biomassa van de eerste schakel in de keten tot aan de energieproducent dat voorziet in een koppeling tussen de bron en het materiaal in het product of de productlijn, en waarvan de broeikasgasuitstootgegevens van iedere afzonderlijke schakel bekend zijn
12.1	Iedere schakel in het handelsketensysteem is eindverantwoordelijk en beschikt over een kwaliteitsmanagementsysteem dat waarborgt dat aan de eisen van het handelsketensysteem wordt voldaan.
12.2	Iedere schakel in het handelsketensysteem beschikt over de voor haar organisatie relevante broeikasgasuitstootgegevens die verkregen zijn volgens een methodiek, gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidseisen voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.
12.3	Iedere schakel in het handelsketensysteem bewaart gedurende minimaal vijf jaar alle documentatie die nodig is om aan te tonen dat aan de toepasselijke duurzaamheidseisen is voldaan.
12.4	Iedere schakel in het handelsketensysteem registreert per inkomende en uitgaande levering biomassa de hoeveelheden en de op grond van deze regeling vereiste duurzaamheidsinformatie.
12.5	Bij het mengen en splitsen van leveringen met verschillende duurzaamheidseigenschappen in het handelsketensysteem maakt een schakel gebruik van een massabalans. Bij het mengen geldt: <ul style="list-style-type: none"> – de methode wordt ten minste op het niveau van een locatie toegepast; – de organisatie definieert de periode met een maximum van een jaar, waarover de ingaande en uitgaande leveringen worden gemeten en maakt deze kenbaar; – alle duurzaamheidseigenschappen van een uitgaand mengsel kunnen naar aard en hoeveelheid herleid worden tot die van de ingaande leveringen, rekening houdend met de van toepassing zijnde conversiefactoren.
12.6	Leveringen uit de Categorieën 1 en 2 die louter voldoen aan de Eisen 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1, en 7.3 worden bij het mengen met andere leveringen op de massabalans als gecontroleerde biomassa onderscheiden. Voor gecontroleerde biomassa is de biomassa-producent de eerste schakel van de handelsketen en is de bron de bosbeheereenheid of een gedefinieerd aanvoergebied.
P13	Bij een groepsmanagementsysteem voor het handelsketensysteem voldoet de groep als geheel aan dezelfde eisen als de eisen die aan afzonderlijke bedrijven gesteld worden
13.1	Een groep staat onder leiding van een juridische entiteit die verantwoordelijk is voor de groep als geheel. De entiteit beschikt over een managementsysteem alsmede over technische en menselijke hulpmiddelen waarmee het aantal deelnemende locaties binnen de reikwijdte van het systeem wordt aangestuurd. De entiteit voert jaarlijks een audit uit bij een deel van de aangesloten groepsleden.

13.2	De groep werkt conform de eisen 12.1 tot en met 12.6. Daarnaast voldoet ieder groepslid aan deze eisen voor zover deze op de werkzaamheden van dat lid van toepassing zijn.
13.3	De groepsleiding beschikt over een registratiesysteem waarin worden opgenomen: <ul style="list-style-type: none"> – namen en adressen van de groepsleden; – een verklaring van ieder lid waarin het lid verklaart te voldoen aan de eisen van het handelsketensysteem; – de inkomende en uitgaande leveringen van elk van de afzonderlijke groepsleden.

Lijst zoals opgenomen in de 'Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen'

Bron: Uit Bijlage D van de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa (Rijksoverheid, 2017)

Tabel 1. Duurzaamheidseisen van bijlage B per categorie vaste biomassa

Duurzaamheidseisen Categorie vaste biomassa	Broeikasgas- emissie	Bodem- beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen- systeem
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3, 5.1	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
4. Agrarische reststromen	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
5. Biogene rest- en afvalstromen	1.1				12.1–12.6, 13.1–13.3

D Lijst met bovenwettelijke eisen

Lokale economie	
Versterking lokale economie	C 1. Het bosbeheer dient een redelijk perspectief op werkgelegenheid te bieden aan de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, evenals op het lokaal verwerken van hout en andere bosproducten dan hout.
	<i>Toelichting:</i> De werkgelegenheid voor de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, dient gestimuleerd te worden, bijvoorbeeld door middel van opleidingsactiviteiten
	C 2. De bosbeheerder ontplooit extra activiteiten om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de plaatselijke fysieke infrastructuur en van sociale voorzieningen en programma's voor de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken. Deze bijdrage wordt geleverd in samenspraak met de plaatselijke bevolking.
	<i>Toelichting:</i> De bosbeheerder is van deze eis vrijgesteld indien door lokale en/of nationale overheden met instemming van de plaatselijke bevolking in voldoende mate wordt voorzien in extra activiteiten.
Concurrentie om hulpbronnen	Principe: Biomassaproductie voor energie mag de lokale voedselvoorziening en lokale biomassatoepassingen niet in gevaar brengen.
	C 3. Gebieden en middelen die van fundamenteel belang zijn voor het voldoen aan de basisbehoeften van de plaatselijke bevolking of inheemse volken (voor levensonderhoud, gezondheid, voeding, water, en dergelijke) worden geïdentificeerd, beschermd en gemonitord in een gedegen proces. Dit proces is gelijk aan de aanpak (criterium en guidance) voor terreinen met hoge beschermingswaarde zoals benoemd in C7.1 in document [XXX][1]. De plaatselijke bevolking of inheemse volken worden betrokken bij het vaststellen van deze behoeften, bij het ontwikkelen en implementeren van maatregelen om de gebieden en middelen te beschermen en bij de monitoring.
Sociale aspecten	
Belangen van belanghebbenden	Principe: Er dient rekening gehouden te worden met de belangen van direct en indirect betrokken belanghebbenden.
Eigendoms- en gebruiksrechten	C 4. De juridische status van het beheer van de bosbeheereenheid en de rechten van de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, ten aanzien van eigendom- of gebruiksrechten, zowel wettelijk als traditioneel, met betrekking tot de bosbeheereenheid of enig gedeelte daarvan zijn geïnventariseerd en moeten gerespecteerd worden.
	<i>Toelichting:</i> Dit criterium beschrijft een proces waarbij eerst wordt geïnventariseerd wie welke rechten heeft en dat deze worden gerespecteerd. De eerste stap, de inventarisatie van de rechten, bestaat weer uit twee sub-stappen. Eén, het identificeren van 'inheemse volken' en van 'plaatselijke bevolking' met potentiële (wettelijk en) traditionele eigendoms- en gebruiksrechten. Twéé, het inventariseren van deze rechten. Bij beide sub-stappen moeten de inheemse volken en plaatselijke bevolking hun mening, ervaring en expertise worden betrokken. De tweede stap, het respecteren van de rechten, vereist dat de bosbeheerder geen activiteiten ontplooit die de rechten van inheemse volken of van de plaatselijke bevolking schenden.
Raadpleging en toestemming	C 5. Ten aanzien van het bosbeheer vindt effectieve communicatie met en raadpleging en participatie van belanghebbenden plaats.
	<i>Toelichtingen:</i> Rapportages zijn aanwezig over hoe en wanneer met belanghebbenden gecommuniceerd is en hoe belanghebbenden zijn betrokken.

	<p>Raadpleging omvat zowel inspraak op basis van vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming, zoals benoemd in C 6, als ook betrokkenheid.</p> <p>In de onderstaande tabel wordt aangegeven waar betrokkenheid van toepassing is op de duurzaamheidscriteria.</p> <p>Effectieve communicatie is zowel onderdeel van betrokkenheid als een op zichzelf staande 'activiteit'. In ieder geval wordt een publieke samenvatting van het bosbeheerplan plan en/of audit report alsmede van de resultaten van monitoring beschikbaar gesteld aan belanghebbenden.</p> <p><i>Bijlage 2 bevat een overzicht van de criteria waarbij betrokkenheid een rol speelt en hoe die daar ingevuld dient te worden.</i></p> <p>C 6. De plaatselijke bevolking en inheemse volken moeten inspraak hebben in het bosbeheer op basis van vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming, en hebben het recht toestemming te verlenen of te weigeren en, indien van toepassing, schadevergoeding te ontvangen waar hun bezittingen/gebruiksrechten op het spel staan.</p> <p><i>Toelichting:</i> Met vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming wordt bedoeld: Het recht van inheemse volken en plaatselijke gemeenschappen om toestemming te verlenen of te weigeren voor activiteiten die op hun land of in hun gebieden gepland zijn, die van invloed zullen zijn op hun cultuur en traditionele kennis of waardoor hiervan gebruik zal worden gemaakt of die anderszins van invloed zijn op hun rechten, wettelijk dan wel traditioneel. De informatie waarop zij hun beslissingen zouden moeten baseren dient volledig te zijn, op een begrijpelijke manier gepresenteerd te worden en tijdig beschikbaar gesteld te worden.</p>
Openbare toegankelijkheid	<p>C 7. Het bosbeheerplan en de bijbehorende kaarten, relevante monitoringresultaten en informatie over de toe te passen bosbeheermaatregelen zijn openbaar toegankelijk, behoudens strikt vertrouwelijke bedrijfsinformatie.</p> <p><i>Toelichting:</i> Openbare toegankelijkheid houdt in dat indien belanghebbenden beperkt toegang tot bepaalde media hebben, het beheerplan via andere kanalen verspreid wordt. Afhankelijk van de mate van gedetailleerdheid van het beheerplan, dient ofwel het volledige plan of een samenvatting daarvan beschikbaar te zijn inclusief bijbehorende kaarten, behoudens strikt vertrouwelijke bedrijfsinformatie.</p> <p><i>Toelichting:</i> Voor zover mogelijk en noodzakelijk kan informatie over het bosbeheer ook aan de mensen in het bos worden medegedeeld door middel van ter plaatse aan te brengen markeringen of informatiepanelen.</p>
Geschillenbeslechting	<p>C 8. Er bestaan adequate mechanismen voor het beslechten van geschillen met betrekking tot bosbeheer, eigendoms- en gebruiksrechten, werkomstandigheden of sociale voorzieningen.</p> <p><i>Toelichting:</i> In het geval van een conflict van aanzienlijk omvang wordt de bosbeheer-eenheid niet gecertificeerd.</p> <p><i>Toelichting:</i> Met adequate mechanismen wordt bedoeld mechanismen voor geschillenbeslechting, waarbij klachten of geschillen in een beschreven, transparant proces worden behandeld, inclusief engagement met de betrokkenen. De afhandeling van klachten wordt daarbij gedocumenteerd.</p> <p><i>Toelichting:</i> Bij aantoonbare beschadiging of verlies van bezittingen/gebruiksrechten dient evenredig te worden gecompenseerd.</p>
Terreinen van culturele en economische waarde	<p>C 9. Terreinen van culturele en traditioneel economische waarde worden in overleg met de belanghebbenden in kaart gebracht en geïnventariseerd en worden gerespecteerd.</p>
Gezondheid en arbeidsomstandigheden	<p>Principe: Veiligheid, gezondheid en arbeidsomstandigheden dienen gewaarborgd en waar nodig verbeterd te worden.</p>

Gezondheid en veiligheid	<p>C 10. De (bos)beheerder dient gezondheids- en veiligheidsmaatregelen te treffen die minimaal voldoen aan de relevante wetgeving en in overeenstemming zijn met alle toepasselijke ILO-verdragen, ter bescherming van de werknemers, inclusief aannemers en hun personeel en, voor zover van toepassing, de plaatselijke en inheemse bevolking.</p> <p><i>Toelichting:</i> In het kader van dit criterium zijn de kernverdragen van de ILO: Verdrag 155 - Beroepsveiligheid en gezondheid en de bijbehorende aanbeveling 164; Verdrag 161 - Bedrijfsgezondheidsdiensten en de bijbehorende aanbeveling 171.</p>
Arbeidsvoorwaarden	<p>C 11. Werknemers hebben het recht zich te organiseren en over loon en arbeidsomstandigheden te onderhandelen, overeenkomstig nationale wetgeving en de kernverdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO).</p> <p><i>Toelichting:</i> De volgende ILO-verdragen zijn relevant:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ‘Vrijheid van vereniging en collectieve onderhandelingen’ (verdragen 87 en 98). – ‘Uitbanning van gedwongen of verplichte arbeid’ (29 en 105). – ‘Uitbanning van discriminatie in arbeid en beroep’ (100 en 111). – Verdrag over de minimumleeftijd, 1973 (nr. 138). En – Verdrag over de ergste vormen van kinderarbeid, 1999 (nr. 182).
Genetisch gemodificeerde organismen	
Ggo's	C 12. Genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) mogen niet gebruikt worden.
Managementplan	
Managementplan	<p><i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter zonder de verwijzing naar de sociale en economische functies. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden – uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i></p> <p>C 13. Er is een plan voor bosbeheer dat minimaal bestaat uit:</p> <ul style="list-style-type: none"> – een beschrijving van de huidige staat van de bosbeheereenheid; – lange-termijn doelstellingen gericht op de economische, sociale en ecologische functies; – de gemiddelde jaarlijks toelaatbare kap per bostype en, indien van toepassing, de jaarlijks toelaatbare exploitatie van andere bosproducten dan hout, berekend op basis van betrouwbare en actuele gegevens; – een begroting voor de uitvoering van het plan voor bosbeheer. <p><i>Toelichting:</i> Het bosbeheer plan dient duidelijke beschrijvingen (ecosystemen, soorten) en doelstellingen te bevatten, met in acht name van de economische, sociale en ecologische functies en aspecten. Dit betekent onder meer het in kaart brengen en adresseren van ecologisch waardevolle gebieden. Een realistische begroting moet de uitvoering van het plan mogelijk maken.</p>
Monitoring	<p><i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter zonder de verwijzing naar de sociale en economische functies. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden - uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i></p> <p>C 14. De uitvoering van het plan voor het bosbeheer wordt periodiek gemonitord en de ecologische, sociale en economische effecten van het bosbeheer worden geëvalueerd.</p> <p><i>Toelichtingen:</i> Ecologische effecten zijn bijvoorbeeld verandering van flora en fauna, samenstelling van het bos; economische effecten betreffen bijvoorbeeld werkgelegenheid, producten en diensten uit het bos.</p> <p>Monitoring is voldoende om de milieu- en sociale impacts van managementactiviteiten en veranderingen in de staat van het milieu te identificeren en te beschrijven. Monitoring vindt plaats op basis van adequate gegevens en is proportioneel aan de schaal, intensiteit en het risico van de managementactiviteiten.</p>
Bosbeheer op basis van onderzoek	C 15. Wetenschappelijk onderzoek en, zo nodig, informatie over vergelijkbare bossoorten liggen ten grondslag aan het bosbeheer.

Chain of custody	
Chain of custody	<p><i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter daarbij worden drie andere eisen beoordeeld dan de twee eisen/bulletpoints hieronder. In de oorspronkelijke afspraak heeft dit criterium dus vijf eisen waarvan drie al door de ADBE zijn getoetst. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden - uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i></p> <p>C 16. Vermenging van materiaal uit de Categorieën 1 en 2 dat aan verschillende duurzaamheidseisen voldoet is toegestaan wanneer bij de eindgebruiker minimaal 70% van het mengsel aan alle relevante principes uit Tabel 1 (van Bijlage 4 bij de algemene uitvoeringsregeling van de SDE) en de daaronder liggende criteria voldoet en het overige materiaal voldoet aan de volgende eisen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vermenging van hout met genetisch gemodificeerd hout is in de hele keten niet toegestaan; – het hout is niet gekapt in strijd met fundamentele mensenrechten. <p><i>Toelichtingen:</i> Onder vermenging wordt verstaan: vermenging met ander hout uit de Categorieën 1 en 2 dat niet aan de verschillende duurzaamheidseisen voldoet.</p> <p>De organisatie die een claim maakt ten aanzien van het voldoen aan dit criterium beschikt over een werkend Due Diligence Systeem waarmee aangetoond wordt dat er een laag risico is dat het overige materiaal niet aan deze eisen voldoet. Voorbeelden voor een dergelijk Due Diligence Systeem zijn de FSC Standaard 40-005 V3.0 en het Sustainable Biomass Partnership.</p>

Lijst d.d. 10 maart 2020, laatste versie zoals aangeleverd door de Convenantpartijen.

E Enquête stimuleringsprogramma

De jaarrapportage richt zich op feitelijke data om inzicht te krijgen in het stimuleringsprogramma. Onderstaande vragen worden in het kader van de volgende artikelen uit het Convenant gesteld:

'Artikel 7.1

- Hoeveel kleine boseigenaren (met bijbehorend areaal) zijn benaderd voor deelname aan het certificeringsprogramma?
- Hoeveel trainingen, begeleidingsactiviteiten en andere stimuleringsactiviteiten zijn georganiseerd?
- Hoeveel kleine boseigenaren zijn gecertificeerd sinds de start van het stimuleringsprogramma?
- Een overzicht van organisaties en deskundigen die zijn betrokken bij de uitvoering van het Stimuleringsprogramma.
-
- De onafhankelijk derde zal in het kader van deze rapportage waar mogelijk en indien van toepassing partijen adviseren waar zinvolle intensivering van het stimuleringsprogramma gewenst is.

Artikel 7.2

Partijen beleggen binnen drie weken na gereedkomen van de rapportage een vergadering onder leiding van de Voorzitter van de borgingscommissie. Bij dat overleg wordt de voortgang besproken en adviezen besproken om de effectiviteit van het stimuleringsprogramma te vergroten.'

Waar er hier dus meer vragen gesteld worden dan letterlijk in Artikel 7 zijn opgenomen, worden deze vragen gesteld om uitspraken te kunnen doen over zinvolle intensivering van het stimuleringsprogramma (laatste lid Artikel 7.1 en Artikel 7.2).

Deze vragenlijst richt zich specifiek op het jaar 2020.

We ontvangen graag zoveel mogelijk stukken plus waar nodig een toelichting waaruit de antwoorden op deze vragen blijken, zoals:

- een document of documenten waaruit is op te maken welke vorderingen en activiteiten in 2020 zijn gemaakt en georganiseerd en welke plannen specifiek voor 2020 op de planning stonden;
- annual report van de DBC Foundation over 2020;
- Eventueel andere monitoringsrapportages over 2020;
- andere relevante achtergronddocumenten, die u relevant acht voor onze analyse en niet op de website van de DBC staan.

Het is niet nodig de vorig jaar gedeelde stukken opnieuw te delen. U kunt hier uiteraard in uw toelichting wel naar verwijzen. Naar aanleiding van de toegezonden informatie worden eventueel nog aanvullende vragen gesteld.

Stimuleringsprogramma¹³

1. Welke activiteiten stonden er in 2020 op de planning van het stimuleringsprogramma voor elk van de zes modules van het programma? Hebben er nog activiteiten plaatsgevonden naast de werkzaamheden van AFF? Welke barrières beoogden activiteiten weg te nemen?
2. In hoeverre zijn deze activiteiten ook daadwerkelijk uitgevoerd? Wat was de reden voor eventuele aanpassingen of niet doorgang vinden van bepaalde activiteiten? Wat valt er te zeggen over de effectiviteit van deze activiteiten? Welke vooruitgang is er geboekt ten opzichte van vorig jaar?
3. Wat is de invloed van de coronacrisis geweest op de uitvoering van het stimuleringsprogramma?
4. Hoeveel kleine boseigenaren (met bijbehorend areaal) zijn benaderd voor deelname aan het certificeringsprogramma? (Artikel 7.1). Binnen welke activiteiten en waar?

Betrokken organisaties en deskundigen

1. Welke organisaties en deskundigen zijn in 2020 betrokken geweest bij de uitvoering van het stimuleringsprogramma, naast de AFF? (Artikel 7.1)
2. Waarom werden deze organisaties en deskundigen betrokken?
3. Door wie werden deze organisaties en deskundigen geselecteerd?
4. Waar bestond de betrokkenheid van deze organisaties en deskundigen uit? Hoe vaak waren zij betrokken en bij welke activiteiten?

Certificering op perceelniveau, FSC of gelijkwaardig

1. Hoeveel kleine boseigenaren zijn gecertificeerd in 2020 binnen de scope van het stimuleringsprogramma? (Artikel 7.1)
2. Van welke certificeringsschema's was sprake bij deze kleine boseigenaren en hoe was de verdeling?

Vul in:

Jaar	Aantal (nieuw) gecertificeerde kleine boseigenaren	Bijbehorend areaal (in ha)
2020		

¹³ Bedoeld wordt het stimuleringsprogramma zoals benoemd in Artikel 5 van het Convenant Duurzaamheid Biomassa.